

Két blogszféra története: A baloldal és a jobboldal diszkurzív gyakorlatai¹

Március, 2010

Yochai Benkler^a, és ^bAaron Shaw^{a,c}

^aBerkman Center for Internet and Society, Harvard University; ^bHarvard Law School;
^cSzociológiai Tanszék, Kaliforniai Egyetem, Berkeley

Absztrakt

Az internet és a hálózatos diskurzus politikai hatásairól szóló viták általában a technológia átvételének és használatának egységes mintáit feltételezik egy adott társadalmon belül. Ezzel a feltételezéssel összhangban az Egyesült Államok politikai blogoszférájának korábbi empirikus vizsgálatai bizonyítékot találtak arra, hogy a bal- és a jobboldal az ideológiai polarizáció ellenére viszonylag szimmetrikus a linkelési magatartás különböző formái tekintetében. Ebben a tanulmányban ezeket a megállapításokat vizsgáljuk újra azért, hogy összehasonlítsuk a diszkurzív termelés és részvétel gyakorlatát az Egyesült Államok vezető politikai blogjainak baloldali, jobboldali és középső oldalain 2008 nyarán. A 155 vezető politikai blog kvalitatív kódolása alapján eredményeink jelentős, ideológiákon átívelő eltéréseket mutatnak több fontos dimenzió mentén. Különösen az ideológiai hovatartozás és a politikai blogokon való részvétel technológiai, intézményei és gyakorlatai közötti összefüggésre találunk bizonyítékot. A baloldali oldalak több részvételi technikai platformot alkalmaznak; lényegesen kevesebb egyedüli szerzői oldalból állnak; felhasználói blogokat tartalmaznak; a másodlagos és elsődleges tartalom közötti határok képlékenyebbek; hosszabb narratív és vitapozstokat tartalmaznak; és (a mintánkban szereplő blogok felső felében) gyakrabban használják a blogokat mobilizációs és diszkurzív termelési platformként is.

Eredményeink az internet és a hálózati diskurzus politikai hatásairól szóló két fontos elméleti vitához kapcsolódnak. Először is, az általunk megfigyelt eltérések a bal- és jobboldali szárnyak között

Az amerikai politikai blogszféra betekintést nyújt abba, hogy a technológiai átvétel és használat különböző mintái egy társadalmon belül hogyan gyakorolhatnak eltérő hatást a demokráciára és a közszférára. Másodsor, tanulmányunk azt sugallja, hogy a politikai blogoszféra tanulmányozására eddig használt, domain-alapú linkelemzési technikáknak alapvető korlátai lehetnek. Az a tény, hogy a politikai blogok tartományon belüli jellemzőinek összehasonlításakor jelentős, ideológiákon átívelő eltéréseket találunk, azt mutatja, hogy a linkelemzéssel kapcsolatos tanulmányok elfedték mind az online részvételi lehetőségek sokféleségét, mind pedig azokat az elsődleges mechanizmusokat, amelyek révén a hálózatos nyilvánosság megváltoztatja a demokratikus részvételt a tömegközvetített nyilvánossághoz képest.

Bevezetés

Barack Obama történelmi jelentőségű megválasztását követően az Egyesült Államok elnöki székébe kevesen tagadják az internet politikára és demokráciára gyakorolt hatásának tanulmányozásának fontosságát.

Közvetlen utóhatása alapján úgy tűnik, hogy az Obama-kampány az internet politikai központi szerepét tekintve azt teszi majd, amit a Roosevelt-elnökség a rádiót, vagy a Nixon-Kennedy-viták a televíziót. Az internet demokráciára gyakorolt hatásának megértése két különböző kérdést foglal magában. Az első arra irányul, hogy az internet hogyan befolyásolja a demokratikus gyakorlatot: a részvételt, a tanácskozást, a mozgósítást és a politikai eredményekre irányuló kollektív cselekvést. A második azt vizsgálja, hogy a technológia milyen mértékben lép kölcsönhatásba a társadalomban a tudástermelés formáival. Ebben a tanulmányban az Egyesült Államok politikai blogszférájában kialakult diszkurzív gyakorlatok empirikus elemzésével járunk hozzá mindkét kutatási irányvonalhoz.

Az Egyesült Államok politikai blogszférájáról szóló korábbi empirikus tanulmányok bizonyítékot találtak arra, hogy a bal- és jobboldal az ideológiai polarizáció ellenére viszonylag szimmetrikus (Adamic & Glance, 2005, Hindman, 2008, Hargittai, Gallo & Kane, 2008). Ebben a tanulmányban olyan mérőszámok kidolgozását tűztük ki célul, amelyekkel közelebbről elemezhetjük a *blogokon belüli* gyakorlatokat. Annak érdekében, hogy teszteljük az ilyen szintű különbségeket, létrehoztunk és alkalmaztunk egy kvalitatív kódolási sémát, hogy értékeljük a 155 vezető amerikai politikai blog technológiáit, gyakorlatát és diszkurzív struktúráját 2008 nyarán. Ezután összehasonlítottuk a kódolás eredményeit a politikai spektrum bal, jobb és középső részén, és így több, korábban nem vizsgált dimenzió mentén mutattunk ki ideológiákon átívelő eltéréseket, amelyek mindegyike központi szerepet játszik a hálózati diskurzus szerkezetében.

Tanulmányunk két fontos vitához szól. Az első egy régi vita arról, hogy milyen szintű a

a technológia és a nyilvánosság struktúrája közötti kapcsolat determinizmusa (McLuhan, 1964; Starr, 2005). A politikai blogokkal kapcsolatos korábbi kutatások a politikai ideológiák között talált szimmetrikus mintázatokon keresztül látszólag alátámasztják a determinista következtetést (Adamic & Glance, 2005; Hindman, 2008; Hargittai et al., 2008). Ezt az állítást a blogszféra folyamatos fejlődésének fényében vizsgáljuk felül, öt évvel azután, hogy a blogszféra a politikai elköteleződés és vita koherens tereként jelent meg.

A második nagy vita, amelyhez tanulmányunk szól, az internetnek a hálózatos nyilvánosságra gyakorolt hatásairól szóló vita. Elemzésünk itt azt vizsgálja, hogy a linkelemzésnek, a nyilvánosság feltérképezésére eddig használt fő empirikus technikának vannak-e bizonyos korlátai. A linkelemzésen alapuló korábbi tanulmányok a blogszféra bal és jobb szárnyát nagyrészt szimmetrikusnak látták, a linkelési gyakorlatban marginális különbségekkel: úgy tűnt, hogy a jobboldali blogok valamivel gyakrabban hivatkoznak más blogokra, mint a baloldaliak (Adamic & Glance, 2005; Benkler, 2006; Hindman, 2008; Hargittai et al., 2008). Tanulmányunk azonban arra kíváncsi, hogy a politikai blogszféra két szárnya különbözik-e egymástól olyan dimenziók mentén, amelyek a hálózatos nyilvánosság legérdekesebb kérdései szempontjából központi jelentőségűek: ki kap lehetőséget arra, hogy megszólaljon, kit lehet meghallgatni, és milyen céllal. Módszertanunk olyan árnyalatokat ragad meg, amelyek a korábbi, linkelemzésen alapuló tanulmányok számára nem álltak rendelkezésre. Ezek a korábbi tanulmányok például a DailyKos.com-ot és az Instapundit.com-ot egyetlen, erősen összekapcsolt csomópontnak tekintették a gráfban. Ezzel elfedték azt az alapvető különbséget, amely e két látható blog diszkurzív platformként való működése között van. Az Instapundit egyetlen személy, Glenn Reynolds, aki rövid egysorosokat tesz közzé és külső oldalakra hivatkozik, minimális lehetőséggel a többi felhasználó hozzájárulására; a DailyKos egy olyan oldal, ahol több mint regisztrált 160,000 felhasználó van, több mint aktív 10,000 felhasználó, több tucat jelentős szerkesztői stílusú oldal.

közreműködők és szerkesztők, valamint több száz résztvevő napi írásainak áramlása (DailyKos.com). A linkelemzési tanulmányok mindkét oldalt ugyanolyan jelenségként kezelték: egyetlen csomópontként, nagyon sok be- és kivezető linkkel.

Bár ezt a két legjobb helyszínt csak drámai szemléltetés céljából választottuk ki, módszertanunk és mintánk - az eddig vizsgált legnagyobb - lehetővé teszi számunkra annak megállapítását, hogy ezek a helyszínek kiugró értékek-e vagy sem. Bár nem tudjuk megválaszolni azt a látszólag örökérvényű kérdést, hogy a hálózatos nyilvánosság polarizált és széttöredezett-e, elkezdhetünk finomabb kérdéseket feltenni és megválaszolni: például, hogy a hálózatos nyilvánosság mely elemei javítják vagy aláássák a részvételt, és hogy miben különböznek a részvételi oldalak a nem részvételi oldalaktól. Emellett azt is megvizsgáljuk, hogy a már-már mítikus Obama online kampánya, bár a maga nemében rendkívül jól működött, kihasználhatta-e a blogoszféra baloldali szárnyában általánosságban már jelen lévő immanens gyakorlatokat. Eredményeink betekintést nyújtanak abba is, hogy az azonos technológiákhoz való hozzáférés ellenére a technológiai átvétel és használat különböző mintái egyazon társadalmon belül hogyan eredményezhetnek eltérő hatásokat a demokráciára és a nyilvánosság alakjára.

Háttér és irodalmi áttekintés

Az internet demokráciára gyakorolt hatásainak elemzése az 1990-es évek elejére nyúlik vissza, amely jelentős utópiákkal teli időszak volt. Ezt sehol sem lehet jobban érzékeltetni, mint a Legfelsőbb Bíróságnak a nethez intézett dicshimnuszában: "Bármely személy vagy szervezet, aki rendelkezik az internethez csatlakoztatott számítógéppel, "közzéteheti" az információkat... A chatszobák használatával bármely telefonvonallal rendelkező személy városhívóvé válhat, akinek a hangja messzebbre hallatszik, mint bármelyik szónokládából. A weboldalak, a levelezőlapok és a hírcsoportok használatával ugyanez az egyén pamfletíróvá válhat" (Reno

v. ACLU 1997). Nicholas Negroponte abban az időben a zökkenőmentesen megszerzett tudás előnyeit hirdette, és a "napi én" metaforát használta, hogy megragadja az információgyűjtés széleskörű és pontos voltát, amelyet képesek leszünk megtanítani a számítógépeknek, hogy elvégezzék helyettünk (Negroponte, 1995). Nem sokkal később azonban az internet túlkapásaival kapcsolatos aggodalmak Cass Sunstein (2002) szkeptikus kritikájában kaptak hangot, aki a feje tetejére állította Negroponte "napi én"-jét, azt állítva, hogy az széttöredezettséghez és polarizációhoz vezet, és a közös diskurzus lehetőségének megsemmisítéséhez vezet a közös közszférában. Az érveknek ez az első generációja nagyrészt anekdotikus bizonyítékokon alapult. 2001-2002-től kezdődően a tudósok elkezdtek alkalmazni a kapcsolatelemzést és a gráfelméletet az internet demokráciára gyakorolt hatásainak megkérdőjelezésére, és különösen két kérdésre: növeli-e az internet a részvételt, és növeli-e az internet a tanácskozást? Az elsődleges érv az ellen az állítás ellen, hogy az internet fokozza a részvételt, vagy bárki számára lehetővé teszi, hogy pamfletista legyen, az volt, hogy a linkek oldalakra való hatványtörvényszerű eloszlása megakadályozza, hogy nagyon kevés oldal kivételével minden oldalt megfigyeljenek. E nézet szerint lehet beszélni, de senki sem hallja meg (Barabási, 2003; Hindman, 2008). Másrészt Henry Farrell és munkatársai a közelmúltban megjelent cikkeikben (Drezner & Farrell, 2008 és Lawrence, Sides & Farrell, 2010) azt az empirikus megfigyelést tették, hogy a blogolvasók különösen "aktivizált" olvasók, és a felmérésekben nagyobb fokú politikai részvételtől számolnak be. Benkler (2006) az akkoriban rendelkezésre álló linkelemzési adatokat értelmezve azt állította, hogy a részvétel annyiban nőtt, amennyiben az egyének közvetlenül vagy egy közvetlen ismerősükön keresztül tudtak hozzájárulni a vitákhoz. Olyan blogokhoz való hozzájárulással, amelyek szorosan csoportosuló érdekközösségek részét képezik. Benkler azt állítja, hogy a kevésbé ismert egyének egyre nagyobb figyelemklaszterek és közösségek figyelmét tudják magukra vonzani. Wallsten elemzése a blogoszféra napirend-meghatározásban játszott szerepéről a 2004

kampány további empirikus támogatást nyújt ehhez az állításhoz (Wallsten, 2007).² Hindman (2008) ezeket az érveket empirikus állításokkal támasztotta alá, miszerint a politikai nyilvánosság teljes mérete elhanyagolható, és a blogoszféra vezető hangjai kevesen vannak, és ugyanolyan elitisták, mint az ország vezető újságjainak legexkluzívabb szerkesztőségi oldalai. Soha nem állították határozottan, hogy az internet javította volna a mérlegelést, szemben a részvétellel, de Sunstein (2000; 2007) többször is hangsúlyozta, hogy az internet aláássa a mérlegelés veszélyét. Adamic és Glance (2005) azt állította, hogy alátámasztja ezt a hipotézist azzal a megállapításukkal, hogy a bal- és jobboldali blogszférák tetején található linkek közül csak minden hatodik kapcsolódott át az ideológiai szakadékon. Azt, hogy a hatból egy esetben a megosztottságon átívelő linkek a polarizáció és a széttöredezettség bizonyítékaként vagy a tényleges folyamatos diskurzus bizonyítékaként értelmezhetők-e, Benkler (2006) vitatta. Emellett az eddig elvégzett egyetlen átfogó, tartalomelemzéssel párosított linkelemzés (Hargittai et al., 2008) azt mutatta, hogy a szakadékon átívelő linkek közül sok esetben érdemi viták és beszélgetések zajlottak, és hogy a blogoszféra két oldala nem mutatott nagyobb elszigeteltséget és "polarizálódást" az idő múlásával.

Ebben az időszakban azonban a tanulmányok mindvégig egy megkérdőjelezhető értelmező-elméleti megközelítésben osztoztak. Először is, úgy kezelték az összes blogok tartományi terét, mint homogén elemzési egységeket, és ezt a keretet felhasználva azt találták, hogy a blogoszféra bal- és jobboldali szárnya nagyrészt szimmetrikus, és egységes gyakorlatokat testesített meg. Ez alól a szabály alól kivételt képez Bowers és Stoller (2005), a baloldali blogoszféra két prominens tagja, akik a bal- és jobboldali blogok dichotomikusabb szemléletét vallották. A szerzők személyes megfigyelések és tapasztalatok alapján azt állítják, hogy a jobboldali elit blogok a politikai üzenetek integrált, felülről lefelé irányuló megközelítését reprodukálták, amely megerősítette az offline közösségeket és szervezeteket, míg a

Az elit baloldali blogok inkább a részvételen alapuló megközelítést alkalmazták az új politikai érdek- és cselekvési közösségek létrehozására (Bowers & Stoller, 2005: 4-5). A jelentés azonban nem kapcsolódott be és nem is szivárgott be a hálózatos nyilvánosságról szóló tudományos vitákba. Ennek eredményeképpen a "szimmetrikus blogsférák" érvének empirikus alapjai megkérdőjelezhetetlenek maradtak. Nemrégiben Kerbel (2009) netrootsról szóló munkája újjáélesztette ezt az érvet. Mindazonáltal továbbra is kevés empirikus bizonyíték áll rendelkezésre annak alátámasztására, hogy a bal- és jobboldali blogsférák különböznek egymástól.

A blogok gráfszerkezetének elemzése a nyilvános viták megértésének módjaként a blogtartományokat különálló beszélőként, a tartományok közötti kapcsolatokat pedig kommunikációs aktusokként értelmezte. A szokásos megközelítés az volt, hogy minden egyes blogtartományt (például <http://www.hotair.com> vagy <http://www.mydd.com>) a hálózatos nyilvánosságot reprezentáló gráf egy csomópontjaként ábrázoltunk; a tartományok közötti kapcsolatokat pedig úgy kezeltük, mint amelyek (a) a kijelentésekre való figyelmet és (b) a beszélgetési lépéseket jellemzik. Így a blogtartományba mutató linkek alacsony száma szükségszerűen alacsony figyelmet jelent az ott tett kijelentésekre. Ebben a megközelítésben csak a tartományokba mutató linkek számítanak az ott elhangzottakra való odafigyelésnek. Az ugyanazon blog felhasználói közötti belső figyelem nem számított, mert azt nem számolták. Ez szükségszerűen figyelmen kívül hagyja a tényleges különálló kommunikációt, mint például magát a blogbejegyzést, a hozzászólást vagy a fórumtémát, és minden tényleges különálló beszélőt - a blogfelhasználókat -, akik egyetlen blogtartományban gyűlnek össze. Mint tanulmányunkból kiderül, a blog szintjén vizsgálva a diszkurzív gyakorlatok széles skáláját találjuk.

Az ezekben a korábbi tanulmányokban használt standard eszközök felbontása valójában túl alacsony volt ahhoz, hogy a hálózatos nyilvánosság tényleges gyakorlatát és

Két blogszféra története

sokszínűségét megmutassák. A felbontás szintjének fontosságát a Hargittai et al. (2008)

10

mutatja be a legvilágosabban. Kapcsolatelemzésük megerősíti ugyanazt a politikai

megosztottsági mintázatot, mint amit a korábbi tanulmányok feltártak, de aztán a

tartalomelemzéssel, hogy megmutassuk, hogy ennek a kapcsolati mintának a korábbi értelmezései - a polarizáció és a fragmentáció - hamisak. A felbontás növelésével - a tényleges hivatkozott kijelentések tartalmának elemzésével - kimutatták, hogy a politikai megosztottságon átívelő számos kijelentés érdemi, és hogy a bal- és jobboldalon kifejtett álláspontok nem váltak szélsőségesebbé az idők során. Most kiterjesztjük a linkelemzés módszertani kritikáját azzal, hogy közelebbről megvizsgáljuk a hálózatos nyilvánosság teljes képét, ahogyan azt a domain-alapú linkelemzés bemutatja, és ahogyan azt a domain-en belüli gyakorlatok és nyilatkozatok közelebbi megfigyelése nem módosítja. Ennek során azt vizsgáljuk, hogy a kizárólag a linkelemzésre alapozott tanulmányok elfedték-e mind az online részvételi lehetőségek sokféleségét, mind pedig azokat az elsődleges mechanizmusokat, amelyek révén a hálózatos nyilvánosság növeli vagy csökkenti a demokratikus részvételt a tömeges közvetített nyilvánossághoz képest.

Az alacsony felbontás egyik következménye az volt, hogy a korábbi tanulmányok a bal- és jobboldali blogszférát úgy ábrázolták, mint amelyek minden lényeges szempontból tükrözik egymást. Bár Adamic & Glance (2005) azt találta, hogy a jobboldali bloggerek többet linkeltek egymáshoz, külső forrásokhoz és a szakadékon túlra, mint a baloldali bloggerek, a blogszféra két oldala nem sokban különbözött egymástól. Amint azt itt bemutatjuk, az egyes blogok (többé-kevésbé) egy csomópontként való kezelése elfedte a politikai megosztottságon belüli fontos különbségeket. Annak következményei, hogy az eredmények értelmezése szempontjából akár a blogot, akár a tartományt egyetlen, homogén "beszélőként" kezeljük, sehol sem világosabbak, mint Hindman (2008) érvelésében a médiaelitizmus blogszférában való megismétlődéséről. Hindman 75 vezető blogger elemzése alapján (egy oldal vezető szerzője, ahol Markos Moulitsas a DailyKos.com mellett Glenn Reynolds az Instapundit.com-on áll) azt állítja, hogy a blogokat olyan szerzők írják, akik legalább olyan elitnek számítanak, mint a vezető újságok véleményrovatainak írói a

az iskolai végzettség, a szakmai vagy műszaki háttér, valamint az a tény, hogy aránytalanul nagy arányban fehér férfiak. A hálózatos nyilvánosságban való fokozott részvétel e nézet szerint mítosz (Hindman, 2008). Amint azt a bevezetőben említettük, minden olyan módszer, amely egy olyan platformot, amely naponta több ezer felhasználó érdemi hozzászólásának ad otthont, azonos elemzési egységként kezel egy olyan oldallal, amelynek szerzője egyetlen személy, az olvasók minimális hozzájárulásaival, figyelmen kívül hagyja a blogoszféra diskurzusának egyik alapvető jellemzőjét.

Jelen tanulmányunk nem világít rá a tanácskozás minőségének kérdésére vagy az online diskurzus polarizációjával kapcsolatos aggodalmakra. De ezek önmagukban nem lehetnek a hálózati nyilvánosság természetének próbakövei. A "polarizációval" kapcsolatos aggodalom egy sajátos demokratikus elméletből ered, amely a deliberációt hangsúlyozza, vagyis azt a képességet, hogy tisztelettel figyeljünk mások érveire. A demokratikus elméletek szélesebb körének alapkérdése az, hogy kinek van lehetősége arra, hogy egyáltalán meghallgassák, és hogy egy kérdés körül kellő koherenciát alakítson ki ahhoz, hogy az a társadalom politikai napirendjén hiteles ponttá váljon (Benkler, 2006). Kutatásunknak jelentős következményei vannak a részvétel ezen kérdéseire: először is, a meghallgatás képességét illetően egy olyan térben vagy kontextusban, ahol az egyén nézeteit sokan mások is átvehetik, és egy olyan koherens állásponttá dolgozhatják ki, amely mögött egy olyan hiteles érdekközösség áll, amely elegendő ahhoz, hogy a közügyek napirendjére kerüljön; másodsor, a gyakorlati mozgósítás és a cselekvésre való szervezés képességét illetően. Amennyiben a demokráciáról olyan nézetet vallunk, amely nem kizárólag a tanácskozásra összpontosít, hanem a társadalomban lévő nézetek sokféleségének és a politikai cselekvés fontosságának elismerésére irányul, a demokráciát erősítik azok a lehetőségek, amelyek lehetővé teszik az érdekcsoportok számára, hogy találkozzanak, megvitassák és kidolgozzák saját menetrendjüket, majd összefogjanak és nyilvános cselekvéssé alakítsák azt. Amennyiben valaki úgy véli, hogy a részvételt el lehet

Két blogszféra története
fojtani azáltal, hogy

a politikai, gazdasági és kulturális hatalom meglévő struktúrái, az e gátakat áthidaló utak támogatják azoknak az embereknek a hatékony részvételét, akiket a múltban kizártak a közügyek alakításából. Az ilyen utak létrehozása javítja a közszféra nyitottságát a diskurzív és kulturális hatalom hagyományos forrásain kívüli nézetek és napirend-meghatározási törekvések felé. Ha valaki úgy véli, hogy a demokrácia magában foglalja a nyilvános beszéd és a potenciális politikai szövetségesek csoportja előtt való megszólalás, a közös álláspont kialakításának és a cselekvésre való szerveződés képességét, akkor kritikus fontosságú annak vizsgálata, hogy az internet felhasználható-e a demokratikus részvétel ezen aspektusainak fokozására.³

Tanulmányunk a kommunikációelmélet egy régebbi vitájához is szól: ahhoz, hogy egy kommunikációs technológia mennyire determináltan befolyásolja a tudás előállítását, ellenőrzését és használatát egy társadalomban. A média determinizmus, vagyis az a nézet, hogy egy adott technológiának erős jellemzői vannak, amelyek determinisztikusan strukturálják a használatát, Marshall McLuhan (1964) munkájában, a politikai hatalom és tekintély struktúráinak központi szerepe pedig Harold Innis (1951) munkájában gyökerezik. Bár ma már kevés akadémikus osztja McLuhan erősen determinisztikus nézetét, az továbbra is befolyással bír a népszerű és nem akadémikus politikai körökben. A "puha" determinizmustól az alaposabb institucionalizmusig terjedő nézetek sokkal elterjedtebbek. A "puha" determinizmus alatt olyan tudományt értünk, amely azt hangsúlyozza, hogy egy technológia technikai lehetőségei és korlátai hogyan befolyásolják a használat valószínűsíthető mintáit, kölcsönhatásban vannak más, az adott időszakban a diskurzust strukturáló erővel, sőt néha még alakítják is azokat (Innis, 1951; Eisenstein, 1979; Beniger, 1986). Az intézményesség alatt olyan állításokat értünk, amelyek a kommunikációs technológia használatát körülvevő jogi-politikai döntéseket hangsúlyozzák (McChesney, 1993; Starr, 2005). A felosztás elméletileg egyértelmű, de ma már kevesen, köztük azok is, akik hangsúlyozzák a

intézményi magyarázatok, bármelyik formára vonatkozóan egyszerű, egyetlen okból eredő nézetet vallanak, és a munkák nagy része a technológiai, politikai, szervezeti és kulturális formák kölcsönhatására és kölcsönös alakítására összpontosít (Habermas, 1962; Barnouw, 1966; Winner, 1986; Castells, 1996; Benkler, 2006).

A gyakorlatban ennél összetettebb kapcsolat jellemezheti egy adott technológia kialakulását, annak elfogadási mintáit és tényleges használatának politikai-elméleti következményeit. A jelen esetben a webnapló nevű technológia rugalmas lehetőségek széles skáláját kínálja, ahelyett, hogy a felhasználások egy bizonyos körére korlátozódna; és olyan jogi keretben valósul meg, amely széles teret biztosít számára, anélkül, hogy meghatározná vagy lényegesen szűkítené a felhasználási lehetőségeket. Hasonlóképpen, a technológia ellenőrzésének szervezeti formái sem korlátozzák a használatát. Mindezek a történelmi tények, amelyek az internet használatának és elfogadásának módját jellemzik, esetlegesek, kihívásra és változásra hajlamosak (Benkler, 2006). Mindazonáltal ezek jellemzik az 1990-es és 2000-es évek tényleges helyzetét; és ez a helyzet viszonylag nyitva hagyta a technológiai és intézményi kereteket. Ez a tanulmány segít meglátni, hogy a hálózatos nyilvánosság valójában homogén gyakorlatot alakított-e ki, ami egy determinisztikusabb nézetet támasztana alá, vagy a bizonyítékok a különbségek bonyolultabb mintáit támasztják alá. Csak a későbbi tanulmányok fogják megmutatni, hogy ezek a minták idővel fennmaradnak-e vagy sem.

Módszerek és vizsgálati terv

Annak érdekében, hogy teszteljük az együttműködési és diszkurzív gyakorlatok közötti különbségeket a felsővezetők között.

Amerikai politikai blogok alapján kiválasztottuk a 155 legjobb politikai blogot, és megterveztünk egy strukturált, kvalitatív tartalomelemző eszközt. Ezt követően az eszközt augusztus elején egy kétéves időszak alatt alkalmaztuk. A szakasz 2008. további része számos kulcsfogalom és változó

Két blogszféra története
áttekintését mutatja be,

kódolási rendszerünk, mintavételi eljárásunk és elemzési technikáink.

Könnyen elkövethetjük azt a hibát, hogy a blogolásban csak egy technológia vagy technológiacsoport van. Valójában a "blogolás" kifejezésnek inkább kulturális, mint technikai jelentése van. Különösen sokféle platform és beépülő modul áll rendelkezésre, amelyek megkönnyítik a felhasználók (az elsődleges szerzőkkel szemben) részvételét, és lehetővé teszik, hogy az elsődleges szerzőtől vagy szerzőktől eltérő résztvevők is hozzászóljanak, amelyeknek kiemelt helyük van az oldalon. E technológiák némelyike kifejezetten arra szolgál, hogy megkönnyítse a hozzászólásokat és a nagyszámú hozzászólás kezelését. Ezek közé tartozik a Scoop, a Drupal, a SoapBlox és az Expression Engine.⁴ Továbbá maguk a standard blogger vagy WordPress platformok is kínálnak olyan lehetőségeket (úgynevezett pluginok révén, mint például a Disqus, a phpBB és a HaloScan), amelyek potenciálisan gazdagabb interakciót tesznek lehetővé az elsődleges szerzői jogosultsággal rendelkező blogger vagy bloggerek és számos olyan hozzászóló között, akik nem rendelkeznek ilyen jogosultsággal. A webhely adminisztrátorai például úgy konfigurálhatják a Scoop, a Drupal, a SoapBlox vagy az Expression Engine rendszereket, hogy a webhely regisztrált felhasználói saját blogot vagy "naplót" vezethessenek, és ajánlhassák más felhasználók tartalmát. A Daily Kos és a Calitics példák a Scoopot és a SoapBloxot futtató prominens oldalakra. Hasonlóképpen, a Disqus és a phpBB kibővíti a hagyományosabb blogeszközök hozzászólási funkcióit, megkönnyítve a kommentelés folyamatát, a kollaboratív szűrést és a felhasználói hírnév pontszámokat, mint például az America Blog (<http://www.americablog.com/>) vagy az Eschaton (<http://eschatonblog.com>) esetében.

Műszertervezés⁵

Az ebben a tanulmányban használt kódolási eszköz a tartalomelemzés technikáira támaszkodik.

a kommunikációkutatók által széles körben elfogadott (Krippendorff, 2004). Az eszköz célja az volt, hogy a blogok (A) szervezeti formájával; (B) a résztvevők közösségével; (C) tartalmával; és (D) technológiai felépítésével kapcsolatos kutatási kérdéseinkkel kapcsolatos releváns információkat rögzítse. Kérdéseink az egyes blogok stabil, strukturális jellemzőire összpontosítottak, elkerülve a szöveg és a hipervivatkozások időérzékeny elemeit.

A hatékony részvétel, azaz a nemcsak könnyen előadható, hanem a releváns közösség által meghallgatásra is hajlamos beszéd (Benkler, 2006) vizsgálatához megfigyeléseinket a hozzászólások jelentőségének objektív mérésére, illetve a webhely más felhasználói számára való elérhetőségükre, mint egy helyszíni beszélgetés mozdulataira horgonyoztuk le. Ehhez Hargittai (2000) megkülönböztetését adaptáltuk a *hozzáférhető* és az *elérhető* online tartalom között. Az internet azon képességével kapcsolatos korai optimizmus, hogy radikálisan csökkenti a média előállításának és terjesztésének költségeit, figyelmen kívül hagyta azokat a problémákat, amelyek az információ ilyen mértékű áradásából adódnak. A szervernaplók tanulmányozására építve, amely azt mutatta, hogy az emberek ritkán mennek "mélyebbre" néhány kattintásnál bármelyik weboldalon, Hargittai kimutatta, hogy bár az internet hatalmas mennyiségű információt tesz *elérhetővé*, a legtöbb felhasználó valószínűleg nem találkozik ezek túlnyomó többségével. Eredményei azt sugallják, hogy ha az online tartalmakat nem mutatják be, indexelik, kurátorként kezelik vagy más módon linkelik, hogy azok könnyebben *hozzáférhetővé* váljanak, akkor valószínűleg láthatatlanok maradnak.

Hargittai meglátásait operacionalizálva, a webhely első oldalán elérhető tartalmat "elsődlegesnek", és mindent, amihez további kattintások szükségesek, "másodlagosnak" nevezünk. A megkülönböztetésünk azt a tényt tükrözi, hogy sok olyan blog, amelynek több szerzője is hozzászólásokat, hozzászólásokat és/vagy fórumtémákat ír, a főoldalt a magas státuszú szerzőknek és hozzászólásoknak tartja fenn. Ezáltal az oldal résztvevői között a mag és a periféria közötti különbségtétel jön létre. Ez a megkülönböztetés lehetővé teszi számunkra,

Két blogszféra története
hogy

jellemzi, hogy a mintánkban szereplő blogok hogyan szervezik és strukturálják oldalukat, függetlenül az adott írásmódtól vagy a tartalom tartalmától. Érdeemes aláhúzni, hogy nem célunk az elsődleges/szekunder tartalom közötti megkülönböztetésünk túlértelmezése az oldal látogatóinak viselkedésére vonatkozó empirikus adatok hiányában. További kutatásokra lenne szükség a blogok olvasási és írási gyakorlatával kapcsolatban, hogy megerősítsük vagy megcáfoljuk, hogy ezek a kategóriák milyen mértékben játszanak szerepet az oldal tartalmának tényleges előállításában és fogyasztásában. Mindazonáltal az előlapi és nem előlapi tartalom közötti különbségtétel valószínűleg érvényes helyettesítője a hozzáférhetőségnek. Mivel a megkülönböztetés egy státuszhierarchiát, valamint a honlap szerkezetének egy formális aspektusát tükrözi, a honlapon belüli szervezeti viszonyok fontos jelölője is, még akkor is, ha a jövőbeli vizsgálatok azt találják, hogy kevésbé vagy egyáltalán nincs hatása az olvasási gyakorlatokra.

Az elsődleges/szekunder tartalom megkülönböztetése segít a blogok egy másik fontos aspektusának értékelésében, amelyet egyetlen korábbi tanulmány sem tett egyértelművé: az elsődleges tartalomgyártók és a többi felhasználó vagy olvasó közötti határokat. Ebben a tekintetben nem minden másodlagos blogtartalom egyenlő. Egyes blogok merev határokat tartanak fenn a felhasználók által generált hozzájárulások (akár kommentek, belső blogok és/vagy fórumok formájában) és az "engedélyezett" elsődleges tartalom között. Gyakran a technológiai és társadalmi lehetőségek kombinációja tartja elszigetelve az elsődleges tartalmat a másodlagos tartalomtól. A Little Green Footballs (<http://littlegreenfootballs.com>) blog például rendkívül aktív vitafórummal és kommentárszálakkal rendelkezik, amelyek közül egyik sem több, mint egy kattintásnyira van az oldal céloldalától. Ennek ellenére a szerző/tulajdonos Charles Johnson az egyetlen, aki elsődleges tartalmat posztoló jogosultsággal rendelkezik, nagyon ritkán helyezi el a felhasználók által generált másodlagos tartalmat az oldal címlapján. Mind Johnson szokásai, mind pedig az általa az oldalba ágyazott szoftver konfigurációja

Két blogszféra története

egyértelmű különbséget tesz az oldal elsődleges és elsődleges tartalmai között.

másodlagos tartalmi területek. Alkalmanként egy blog lehetőséget teremt arra, hogy a felhasználók által generált és másodlagos tartalmak "előléptetést" nyerjenek a címlapra.⁶ Ritkábban előfordul, hogy egy webhely teljesen kizárja a másodlagos tartalmakat. A legszokatlanabb, hogy egy oldal nem tud értelmes különbséget tenni a felhasználók által generált és az oldal vezetőinek munkája között - a mintánkban szereplő oldalak közül ez a legjobban az olyan különösen nagy, dinamikus fórumok esetében közelíthető meg, mint a Free Republic vagy a Democratic Underground.⁷ Az elsődleges/szekunder tartalom megkülönböztetése ezért lehetővé teszi számunkra egy kívülről megfigyelhető, objektív mérőszám meghatározását, amely alapján értékelhetjük a részvétel jellegét: azt, hogy az oldal tulajdonosain/üzemeltetőin/magvető szerzőin kívüli személyek hozzászólásai milyen mértékben láthatók gyakorlatilag az oldalon; milyen mértékben különülnek el a magas státuszú nyilatkozatoktól; és milyen mértékben szűrték őket relevánsnak és hitelesnek az olvasás és a vita szempontjából az oldal résztvevői és látogatói.

A részvételt egy további megfigyelhető mérőszámmal egészítettük ki, az azt lehetővé tevő technikai jellemzők értékelésével. Különösen azt kategorizáltuk, hogy a vizsgálatunkban szereplő oldalak által használt blogplatformok tartalmazzak-e fokozott technikai lehetőségeket az együttműködés, a részvétel és a vita számára. E kérdés alkalmazásában a következő technikai eszközök bármelyikét "továbbfejlesztett" lehetőségnek tekintettük: fórumok; chat; másodlagos és felhasználói blogok; stabil felhasználói profilok vagy tartalomszolgáltatások; valamint kollaboratív moderációs vagy szűrőeszközök. A hozzászólások önmagukban szinte minden blogban szabványosak, ezért nem számítottuk őket "továbbfejlesztett" eszközöknek.

Végül pedig arra törekedtünk, hogy jellemezzük az egyes blogokon megjelenő elsődleges és másodlagos tartalmak uralkodó stílusát. E tekintetben a "linkelők" és a "gondolkodók" közötti megkülönböztetést használjuk, amely eredetileg Steven Den Beste 2002. áprilisi blogbejegyzésére adott válaszként jelent meg (idézi Drezner & Farrell, 2008).⁸ Den Beste

Két blogszféra története
elemzésének előfeltevése az, hogy egyes bloggerek

hajlamosak keveset írni és sokat linkelni, és ezzel szerkesztői szűrőként működnek az olvasók számára; míg mások hajlamosak sokat írni és sokkal kevesebbet linkelni. Az egyes blogok elsődleges tartalmának ezen aspektusának értékeléséhez megnéztük a hús legfrissebb címlapon megjelent bejegyzést. A másodlagos tartalomhoz a lehető legtöbb legutóbbi ötven hozzászólást vettük figyelembe, amelyek legalább három különálló komment- és/vagy fórumtémából származnak; valamint az öt legfrissebb felhasználói blogot vagy naplót. Mindkét esetben kvalitatív módon értékeltük, hogy az elsődleges és másodlagos tartalmak erősen a linkelés vagy a gondolkodás szélsőségei felé tendálnak-e. Olyan tartalomra is lehetőséget adtunk, amely mindkét gyakorlatot egyformán magáénak vallja. Tekintettel e kvalitatív értékelés korlátaira, e változó eredményeit óvatosan értelmezzük.

Fogalommeghatározások és a minta kiválasztása

Mintavételi eljárásunkat úgy alakítottuk ki, hogy a tudósok, független blogszakértők, szerzők és blogelemző cégek által használt meghatározási és rangsorolási kritériumok széles skáláját figyelembe vegyük. Mintavételi módszereink így lehetővé tették számunkra, hogy a blogok meghatározására vonatkozó *a priori* objektív kritériumok hiányát a blogok rangsorainak előállítására szolgáló mérőszámok elterjedtsége mellett is leküzdjük.

Ennek érdekében először létrehoztunk egy nagy és átfogó listát a "top politikai blogok" kategóriájába sorolt URL-ekből azáltal, hogy hat különböző forrásból származó hét létező listát összesítettünk.⁹:

Mindegyik lista kissé eltérő mérőszámokat használ a rangsorolás meghatározásához, mint például a találatok, az összes link, a blogtáblán belüli linkek, a rangsorolási algoritmusok és a szerkesztői vélemény. A hét listát azzal a céllal választottuk ki, hogy olyan érvényes és széles körben elismert rangsorolási rendszereket vegyünk fel, amelyek kombinálva a legjobb politikai blogok rangsorát adják. Kiválasztásunk követte a korábbi blogszféra-kutatások e tekintetben végzett munkáját (Adamic & Glance, 2005; Wallsten, 2007; Hargittai et al., 2008).¹⁰ Nagyjából úgy fogalmaztunk, hogy ha egy blog egynél több listán szerepelt, akkor azt befolyásosabbnak ítéltük.

Az összesített listánkon szereplő URL-címeket az alapján rangsoroltuk, hogy az egyes URL-címek hány eredeti listán jelentek meg.¹¹ Végül a következő kritériumokat alkalmaztuk a rangsorolt összesített listára. A mintánkba való bekerüléshez egy URL-nek a következő feltételekkel kellett rendelkeznie:

1. A "top blogok" hét listájából legalább négyben szerepelnek (vagy a hét listából legalább ötben, a tanulmányunkban szereplő 65 top blog esetében);
2. A kódolásunk kezdetét megelőző 30 napon belül aktív posztolásra és/vagy kommentelésre utaló jelek;
3. Olyan tartalmat tartalmaz, amely túlnyomórészt és/vagy következetesen amerikai politikai kérdésekkel foglalkozik;
4. Legalább egy olyan oldalt tartalmaz, amely kifejezetten "blogként" van megjelölve vagy leírva. Az így kapott lista összesen 165 URL-t tartalmazott, amelyek közül tízről később kiderült, hogy ugyanazon weboldal alternatív URL-jei, ezért kizártuk őket, így a mintánkban szereplő egyedi blogok száma összesen 155.¹²

Fontos kiemelni a mintánk néhány jellemzőjét. Először is, annak ellenére, hogy több mint 150 URL-t tartalmaz, a vizsgálatunkban szereplő politikai blogok csoportja nagyon kicsi és

Két blogszféra története
exkluzív marad.

Az angol nyelvterületen szó szerint több millió blog létezik, és ezek közül sok ezer rendszeresen foglalkozik politikai témákkal. Egy ebből az univerzumból vett véletlenszerű minta nem tudná megragadni azokat a blogokat, amelyek az oldallátogatások és a linkek túlnyomó többségét vonzzák, és amelyekről korábbi kutatások kimutatták, hogy a "hatványtörvény" típusú eloszlásokat követnek (Adamic és Huberman, 2000). Tekintettel az olvasottság eloszlásának egyenlőtlen jellegére, a mi módszerünk a legjobb blogok felfedezésére olyan mintát eredményezett, amely valószínűleg az amerikai politikai blogszféra összes látogatásának és linkjének igen nagy részét teszi ki.

Kódolási eljárás

A kódolási rendszer kifejlesztésére 2008 márciusa és júniusa között került sor. Ez idő alatt mindkét dokumentumot finomítottuk az Adamic & Glance (2005) mintájában szereplő blogok részhalmazaira alkalmazva. Ezen előzetes tesztek alapján jutottunk el a kódrendszer stabil változatához, ekkor egy további kódolóval egészítettük ki. A második kódoló képzésére július hónapban került sor, amely során három különálló kísérleti vizsgálat eredményeit futtattuk le és vitattuk meg 6-10 blogon. A harmadik kísérleti vizsgálat befejezését követően tilos volt a kódkönyv további módosítása.

A teljes minta teljes kódolására 2008 augusztusának első három hetében került sor. Ahogy Hargittai et al. (2008), mi is ezt a viszonylag lassú időszakot választottuk az elnökválasztási kampányokban, hogy elkerüljük a nagyobb politikai eseményeket.¹³ Minden egyes kódolóhoz véletlenszerűen rendeltünk egy 129 URL-ből álló halmazt, beleértve egy véletlenszerűen kiválasztott 42 URL-ből álló, átfedő halmazt, amelyet aztán a kódolók közötti megbízhatóság tesztelésére használtunk. Minden egyes URL esetében a kódolókat megkértük, hogy erősítsék meg, hogy az megfelel-e a fent említett kritériumoknak a vizsgálatba való felvételhez. Ezután körülbelül 20-30 percet töltöttek a válaszadással.

a kódkönyvben szereplő kérdéseket a webhely címtartományában elérhető forrásokon kívüli források segítségével. Az egyszer kódolt (azaz nem a kódolóközi készlet részét képező) oldalak esetében minden egyes kódoló által adott választ elfogadtunk. Az interkódolói mintán belül kis számú ellentmondásos kód merült fel, és Shaw ezeket a nézeteltéréseket úgy oldotta meg, hogy minden egyes ellentmondást kézzel átnézett, és ha lehetséges volt, újra felkereste a kérdéses webhelyet.

Az összes kódolás befejezését követően Shaw a mintán belül az összes érvényes URL-címre alkalmazta a bal, jobb és középső ideológiai hovatartozás kódjait. Ennek során ugyanazokat a bal- és jobboldali kritériumokat alkalmazta, mint Hargittai és társai (2008). Azokat a blogokat, amelyek (a) nem mutatták a pártosodás kifejezett jeleit, vagy (b) a bal- és jobboldali nézetek egyenlő képviselőjét mutatták, "középre" kódolták. Úgy döntöttünk, hogy a baloldali, jobboldali és középső címkéket az érdemi kódolás befejezése után alkalmazzuk, hogy ezek a címkék ne befolyásolják az oldalak értékelését. Annak biztosítása érdekében, hogy ez az eljárás ne vezessen be torzítást a hipotéziseinknek megfelelő oldalak szelektív címkézése formájában, egy másik kutató véletlenszerűen ellenőrizte Shaw kódjait a korábbi tanulmányokban (Adamic & Glance, 2005; Hargittai et al., 2008) végzett kategorizációkkal és a Morningside Analytics független címkézésű bloglistájával, amelyet a mintavételi eljárásunkban használtunk.

Ahhoz, hogy a blogokat "központként" kódolják, a következő két kritérium közül legalább az egyiknek meg kellett felelniük: (1) viszonylag mérsékelt álláspontokat képviselnek, amelyek nem illeszkednek egyértelműen az Egyesült Államokban uralkodó jobb- vagy baloldali politikai ideológiák egyikéhez sem; (2) kifejezetten a nézetek széles skálájának platformjaként működnek, amely többé-kevésbé egyenlő mértékben foglalja magában a jobb- és baloldali álláspontokat. Miután ezeket a követelményeket az egyes blogok címlapjának meglátogatásával alkalmazzuk, a mintánkban szereplő blogok 155 közül a középén található blogokat 23 találtuk.

Két blogszféra története
Az a tény, hogy találtunk

a blogok ilyen viszonylag kis aránya a központban azt sugallja, hogy a leglátványosabb és legjobban összekapcsolt blogok továbbra is a pártosodás fellegetvái maradnak. A középső blogok korlátozott száma korlátozta azt a képességünket is, hogy statisztikailag értelmezhető következtetéseket vonjunk le a vezető középső blogok és a bal- és jobboldali vezető blogok kapcsolatáról.

Statisztikai vizsgálatok és elemzési technikák:

A kódkönyv minden egyes kérdése esetében megvizsgáltuk, hogy a válaszok politikai hovatartozás szerinti megoszlása között van-e szignifikáns különbség. A nullhipotézisünk az volt, hogy nincs különbség a válaszok között a párthovatartozás alapján. A legtöbb kérdésünkre bináris válasz adható volt, vagy bináris formába volt összevonva, például arra vonatkozóan, hogy a honlapon engedélyezett-e a hozzászólás vagy sem, így egy egyszerű kontingenciatáblázatot kaptunk. A kontingenciatáblákra jellemző módon a függetlenség tesztjét² használtuk annak megállapítására, hogy amit a blogok kódolásából megfigyeltünk, szignifikánsan különbözik-e attól, amit a nullhipotézis igaza esetén várnánk.

A 155 blog címlapjának vizuális vizsgálata alapján állapítottuk meg, hogy egy blog balra, jobbra vagy középre tartozik-e. A kiválasztási kritériumok megvitatását lásd a Center blogok eredményei és elemzése című részben (alább). Mintánk 65, illetve 67 blogra oszlott a bal, illetve jobb oldalon, és 23 blogra a középen. A középen lévő blogok kis száma miatt sok változók esetében nem lehetett kiszámítani a három csoportra vonatkozó tesztet². Ennek eredményeképpen a Központ blogjaira vonatkozó eredményeket és elemzést elkülönítjük, hogy elkerüljük azt a következtetést, hogy a rájuk vonatkozó megállapításaink összehasonlíthatóan robusztusak lennének a bal- és jobboldali blogokra vonatkozó megállapításainkkal. A statisztikai teszteléshez az R szoftvercsomagot használtuk, és összehasonlítottuk a baloldaliakat a jobboldaliakkal, majd mindegyiket a központ kódolt blogválaszokkal. A korábbi szakirodalom

Két blogszféra története
szerint a hatványtörvény szerinti eloszlás (Adamic & Huberman, 2000);

Drezner & Farrell, 2008; Shirky, 2008: 46) a blogoszféra forgalmának, linkjeinek és figyelmének tekintetében Mivel a magasabban rangsorolt blogok jellemzői eltérhetnek az alacsonyabban rangsoroltakétól, létrehoztunk egy második, kisebb mintát azokból az URL-címekből, amelyek a hét legjobb politikai blogot tartalmazó listánk közül csak öt vagy annál több oldalon szerepeltek. Ezután megismételtük a bal/jobbs elemzését erre a 65 szuperelit blogra vonatkozóan.

Eredmények

A legszembetűnőbb és legobjektívebb megállapításunk az, hogy a blogoszféra bal- és jobboldali szárnya jelentősen eltérő technológiai jellemzőket és platformokat alkalmaz. A baloldali blogok több mint 40%-a a felhasználók fokozott részvételi funkcióival rendelkező platformokat alkalmaz. A jobboldali blogoknak csupán 13%-a tesz így. Bár jelentős átfedések vannak, és a politikai szakadék mindkét oldalán a blogok túlnyomó többségében valamilyen szintű láthatósággal rendelkező kommentárokat használnak, a baloldal lényegesen nagyobb mértékben alkalmazza azokat a támogató technológiákat, amelyek a felhasználók által létrehozott naplókat és blogokat az oldal központi elemévé teszik, mint a jobboldal.

[TÁBLÁZAT 2]

[1. ÁBRA]

Táblázat és 2. ábra¹⁴ a jobb és bal oldali továbbfejlesztett blogplatformok használatának nyers és arányos különbségeit mutatja. A baloldali blogok közel fele (46%) használ olyan szoftvert, amely megkönnyíti a felhasználói megjegyzések, blogok és naplók beépítését az elsődleges blogtartalomba, míg a jobboldali blogok 13%-a tesz így. Arányaiban még nagyobb a

a két oldalt a felhasználói naplók vagy blogok aktív megvalósítása választja el egymástól (22% vs. 6%). A rugalmas tartalomhatárok megoszlása közel azonos (22% a baloldalon vs. 9% a jobboldalon). Mindhárom kérdés eredményei együttesen a bal- és a jobboldal részvételi lehetőségei közötti szakadékot mutatják.

A technológiai platformok és eszközök elfogadásában mutatkozó különbségek a bal- és a jobboldalon a két oldal szervezeti felépítésében mutatkozó különbséget tükrözik. Itt is eltér a bal és a jobb oldal, a baloldalon hajlamosabbak a nagyobb számú webhelytulajdonosok, adminisztrátorok vagy vezetők (3. táblázat). A jobboldali bloggerek gyakrabban működnek olyan blogokon, amelyeket egyetlen személy vezet vagy irányít, mint a baloldali bloggerek: a jobboldali blogok 42%-a tartozik ebbe a kategóriába, míg a baloldaliak 20%-a (2. ábra).

[3. TÁBLÁZAT]

[2. ÁBRA]

Még a közösen írt blogoknak is van azonban általában egy olyan magcsoportja, amely nem százas nagyságrendű. A DailyKos.com például, amelynek az egyik legnagyobb magcsoportja van, körülbelül 20 fő szerzőt számlál. A részvétellel kapcsolatos fő kérdés tehát az, hogy hogyan kezelik a nem központi résztvevők hozzászólásait. A spektrum egyik végén olyan weboldalt látunk, ahol az egyetlen szerző felelős minden tartalomért (legyen szó részletes kommentárokról vagy linkmutatókról), és még a hozzászólásokat sem teszi lehetővé, így a felhasználók

a blog tartalmának passzív befogadására szorítkoznak. A jobboldalon az Instapundit, a baloldalon pedig a LiberalOasis ilyen blog. A spektrum másik végén olyan oldalakat látunk, amelyeken a nem központi résztvevők által generált tartalmak könnyen és széles körben bekerülnek, és jelentős szerepet játszanak az oldal jól látható részein, így elmondható, hogy központi szerepet játszanak a diszkurzív tér alakításában. Általánosságban az ilyen nem központi hozzájárulásoknak három típusa vagy formátuma van. Az első és leggyakoribb a hozzászólás. Ezek általában a fő tartalomhoz képest viszonylag periférikusak, kulturálisan rövidnek és lényegre törőnek tekinthetők, és általában a címloldalról linkkel kapcsolódnak hozzá, az olvasó által az adott bejegyzésben való mélyebb elmélyülés részeként, és így másodlagos tartalom maradnak. A második a fórumok (más néven bulletin board rendszerek). Ezek általában a webhelynek a felhasználói interakcióra szánt részei, amelyek elkülönülnek a webhely főoldalától és elsődleges tartalmától. A fórumok általában valamivel kiterjedtebb vitát folytatnak, de a hozzászólásokhoz hasonlóan viszonylag ütősek és rövidek, és a webhely főoldalán kívül, a fő színtéren kívül helyezkednek el. (Bár egyes esetekben, mint például a FreeRepublic.com esetében, kulturális gyakorlatként az oldal elsődleges középpontjává válhatnak). A harmadik a naplók vagy másodlagos blogok, amelyek általában hosszabb bejegyzéseket tartalmaznak, és amelyek könnyen integrálhatók az oldal fő részeibe.

A legkorábbi blogplatformok némelyike tartalmazott olyan funkciókat, amelyek lehetővé tették az olvasók hozzászólásait. Az újságok műsorszóró médiája és a szerkesztői levelek oldalai által biztosított történelmi modellel összhangban ezen oldalak tervezői általában abból indultak ki, hogy az oldalnak legfeljebb egy vagy néhány alapvető hozzászólója van, és hogy az oldal látogatói megelégednek azzal, hogy csak hozzászólásokat hagynak (vagy csatlakoznak egy fórumhoz, ha úgy érzik, hogy több interakcióra és vitára van szükségük). Mindezek a feltételezések megváltoztak az olyan nagyméretű, egymástól moderált közösségek megjelenésével, mint a SlashDot (<http://slashdot.org>). A Slashdot egy olyan testreszabott

Két blogszféra története
platformra épült, amely lehetővé tette, hogy

hogy az oldal minden látogatója regisztrálhasson, hozzászólhasson az oldal szerkesztőihez hasonlóan, és moderálhassa társai hozzászólásait. Az eredmény egy fórum vagy üzenőfal és egy blog (akkori értelemben) keresztezése lett - és dinamikus beszélgetés alakult ki, amely folyamatosan friss anyagokat tartalmazott, amelyeket a közösség tagjai folyamatosan, megosztott módon ellenőriztek (Lampe, Johnston & Resnick, 2007).

A politikai blogszférán belül a másodlagos blogok vagy naplók először a Daily Koson jelentek meg 2003 októberében, majd nem sokkal később a MyDD-n.¹⁵ Az ilyen típusú megosztott moderálást és hozzájárulást támogató platformok elfogadása fontos változást jelzett a politikai vita szerkezetét illetően a hálózatos nyilvánosságban. A következő évi elnökválasztás idejére a politikai blogok széles körben ismert médiajelenséggé váltak, a Daily Kos pedig a tagok nagyszámú és gyakran ellentmondásos közösségére alapozott hírnevet szerzett.

Talán nem meglepő, hogy az előzmények ismeretében nem találunk jelentős különbséget a bal- és a jobboldal között a kommentek vagy a fórumok használatában, de jelentős különbséget a naplók használatában, amelyeket a baloldalon szélesebb körben használnak (3. táblázat és 4. ábra).

[4. TÁBLÁZAT]

[3. ÁBRA]

Ez a technikai lehetőség viszont megkönnyíti a baloldali blogok számára, hogy bizonyos fokú, fenntartható írást, tudósítást és véleményt tartalmazó másodlagos tartalmat hozzanak létre, és azt a

az oldal címodalán. Ha egymástól függetlenül megvizsgáljuk a másodlagos és az elsődleges tartalom közötti kapcsolat szerkezetét, azt találjuk, hogy a baloldal itt is képlékenyebb és átjárhatóbb határokat alkalmaz az elsődleges és a másodlagos tartalom között, míg a jobboldal olyan gyakorlatot alkalmaz, amely szigorúbban elválasztja a másodlagos és az elsődleges tartalmat (lásd a 2. táblázatot és a fenti 1. ábrát).

A tartalmi határokkal kapcsolatos megállapításaink két okból fontosak. Először is, a kritikusok azzal érvelhetnek, hogy túlságosan elutasítjuk a kommentekben és fórumokban rejlő részvételi lehetőségeket, és ezért a jobboldali blogok ellen irányítjuk megállapításainkat. Itt azt látjuk, hogy a másodlagos és az elsődleges közötti tényleges információáramlás kevésbé folyékonyan strukturált, így a felhasználók által tett nyilatkozatok a jobboldali oldalak napirendjének perifériáján maradnak. A Powerline (<http://www.powerlineblog.com>), a jobboldal egyik legnépszerűbb blogja jól illusztrálja ezt a pontot. Az oldal nyitóoldalán fordított időrendi sorrendben mindhárom központi blogger által létrehozott tartalom megjelenik. A nyitóoldalon különböző linkek vezetnek a fórumra is, ahol a nem központi résztvevők által hozzáadott összes másodlagos tartalom található, de semmilyen technológiai lehetőség nem teszi lehetővé, hogy a nem központi szerzők (akár kommentelőként is) hozzájáruljanak ehhez a főoldalhoz. Az elrendezés megerősíti az éles elválasztást e másodlagos és a fő szerzők hozzászólásai között, mivel a fórum teljesen másképp néz ki, mint a főoldal. Bár ez nem egy kemény és határozott szabály - a Szabad Köztársaság fóruma egy erősen részvételi oldal, amely a legtöbb mérés alapján inkább a baloldali blogokhoz hasonlít, még ha jobboldali is -, mégis ez a megfigyelt minta.

Másodszor, ez a megállapítás azt hangsúlyozza számunkra, hogy még ha a technológia lehetővé is teszi az együttműködési funkciók könnyű integrálását, a kulturális, szervezeti vagy társadalmi gyakorlatok keresztbe-kasul működhetnek. Erre példa a TownHall, egy jobboldali oldal, amely lehetővé teszi a felhasználói blogok használatát, de

ahol a technikai elérhetőségük ellenére ezek a másodlagos blogok szigorúan elkülönülnek az elsődleges szerzői blogoktól, így az adott oldal diszkurzív gyakorlatának kevésbé hozzáférhető, másodlagos összetevői maradnak. Fontos megismételni, hogy az elsődleges és másodlagos tartalmak szerkezetére vonatkozó ilyen technikai és szerkesztői döntések nem zárják ki a nem fő hozzászólásokkal való aktív foglalkozást. Az elsődleges szerzőkkel folytatott személyes e-mail-es kommunikáció, amely talán a részvételnek a helyszínen kívülről láthatatlan formája, integrálható az elsődleges tartalomba. Ezt a gyakorlatot gyakran alkalmazza Joshua Micah Marshall (2008), a TalkingPointsMemo.com alapítója. Más szóval, bármilyen technológiai lehetőségről legyen is szó, az be van ágyazva egy társadalmi-kulturális gyakorlatba, amely viszont felerősítheti vagy tompíthatja a részvételi potenciált.

A politikai blog diszkurzív kultúrájának másik fontos aspektusa az írásmódot és az elemzés mélységét érinti. A bal- és a jobboldal között jelentős különbséggel találkozunk abban, hogy a baloldali elsődleges szerzők hajlamosak kissé tartalmasabb tudósításokat és véleményposztokat írni, míg a jobboldali blogok inkább a viszonylag rövid és ütős, más oldalakra külsőleg is hivatkozó posztokra koncentrálnak (5. táblázat és 4. ábra).

[5. TÁBLÁZAT]

[4. ÁBRA]

Megjegyzendő azonban, hogy jelentős átfedések vannak: a helyszínek kétharmadán vegyes gyakorlatokat figyeltünk meg. További finomabb munkára van szükség ahhoz, hogy feltárjuk a bal- és jobboldal közötti lehetséges különbségeket ezen a területen. Mindazonáltal ezek az eredmények azt sugallják, hogy a blogoszféra szerepet játszhat a

a baloldal és a jobboldal eltérő szerepe. Úgy tűnik, hogy a jobboldal nagyobb hangsúlyt fektet a mások által írt híreket összegyűjtő és felerősítő blogokra, bár nem gyűjtöttünk adatokat arra vonatkozóan, hogy kik ezek a mások. Ez azt is megmagyarázza, hogy a jobboldali blogok miért linkelnek gyakrabban, mint a baloldali blogok (Adamic & Glance, 2005) - a mások által készített érdekes tartalmak szűrése és a felhasználók számára linkek biztosítása, szemben a részletes kommentárokkal, a jobboldal számos népszerű blogjának elsődleges funkciója. Ezzel szemben a baloldalon az elsődleges tartalom általában hosszabb, és több tudósításból és véleményből áll. Ez viszont összhangban lehet a kevesebb linkeléssel. Ennél is fontosabb, hogy ez összhangban van azzal a néhány blogger által megfogalmazott elképzeléssel, hogy a baloldal úgy érzi, hogy kirekesztették a mainstream médiából, és szükségük van a médián kívüli utakra, hogy a baloldali-liberális véleményeket jól megfogalmazott, mások számára is hozzáférhető formában juttassák el a nyilvánossághoz (Armstrong & Moulitsas, 2006; Bowers & Stoller, 2005). Ezt és a különbség más lehetséges magyarázatait a tanulmány utolsó részében tárgyaljuk. Az, hogy ezeknek a hosszabb formájú hozzászólásoknak a tartalma valóban jelentősen különbözött-e a mainstream médiaoldalakon találtaktól, további kutatások témája, amelyekhez erőteljesebb szövegelemző eszközökre lesz szükség.

A kirakós utolsó darabja a vitában való részvétel politikai mozgósítássá alakulásával kapcsolatos. Talán a demokratikus nyilvánosság tisztán deliberatív elméletei számára ez az átalakulás nem fontos. De az érdekcsoport-politika céljaira, vagy egy olyan demokratikus elmélet számára, amely a deliberáció mellett a politikai hatalomra és a társadalmi hatalomra is odafigyel, döntő fontosságú az a kérdés, hogy a diszkurzív gyakorlatok kötődnek-e a cselekvéshez. Adatgyűjtési módszerünk nem nyújt betekintést abba, hogy a blogok olvasói és hozzászólói mikor és hogyan cselekedtek valamire válaszul, amivel online találkoztak. Ennek eredményeképpen kódolásunkban a "politikai cselekvésre való felhívások" és az adománygyűjtési erőfeszítések jelenlétére összpontosítottunk. Itt nem találtunk jelentős

a minta egészén belül, de jelentős különbség mutatkozik a bal és a jobb oldali top 65 blog között a mobilizációval kapcsolatos dimenziók mentén (6. táblázat és 5. ábra).

[6. TÁBLÁZAT]

[5. ÁBRA]

Először is, a bal oldalon sokkal több cselekvésre való felhívást látunk, mint a jobb oldalon. Ezek közé tartoznak a politikai gyűléseken való részvételre, levélírára vagy telefonos kampányokban való részvételre, pénzgyűjtésre vagy tüntetéseken való részvételre irányuló közvetlen felhívások. Az egyik ilyen példa a Burnt Orange Report blog azon erőfeszítései, hogy olvasókat toborozzon önkéntes adatbevitelre a texasi Travis megyei demokrata párti iroda nevében.¹⁶ Amint a 6. táblázatban szereplő megoszlásokból kiderül, a jobb- és baloldali cselekvésre való felhívások jelenléte közötti különbség nagy része a baloldali kampányok adománygyűjtési törekvéseinek túlsúlyából ered.¹⁷ A kódolók közötti megbízhatóság viszonylag alacsony szintje ezekben a kérdésekben azt jelzi, hogy az eredményeket óvatosan kell kezelni (Krippendorff, 2004).¹⁸ A különbségek azonban jelentősek, és összhangban vannak a többi eredményünk által feltárt mintákkal is. Összhangban vannak Smith (2009) megállapításaival is, amelyek a demokrata és a republikánus online mobilizáció közötti különbségekre vonatkoznak a kampány2008 egésze során.

A baloldalnak az offline részvétel ösztönzésére vonatkozó ilyen gyakorlata nem egyszerűen az Obama-kampány mellékhatása. Valójában a progresszív blogszféra adománygyűjtési erőfeszítései megelőzték a 2006-os félidős választásokat, amikor egyes blogok, mint például a MyDD.com, összehangolt kampányokat vezettek, hogy pénzt irányítsanak a demokrata kongresszusi jelölteknek, akik a

a legjobb esélyük arra, hogy mandátumokat vegyenek el a republikánus hivatalban lévő képviselőktől. Ezek közül néhányan már 2008-ban is kifejezetten a kongresszusi kampányokat célozták meg az ActBlue online politikai akcióbizottságon (PAC) keresztül. A részvétel struktúráit és a baloldali mozgósítás szintjeit vizsgálva azonban azt gondolhatjuk, hogy a csillag Obama internetes kampánya nagyrészt a baloldali blogoszférát már korábban is jellemző gyakorlatok kiterjesztése volt, nem pedig egy új rend, amelyet egy korábban szervezetlen vagy nem részt vevő lakosságra kényszerítettek.

[6. ÁBRA]

Összességében bizonyítékot találunk a technológiák, intézmények és részvételi gyakorlatok közötti kapcsolatra. A 6. ábrán azt látjuk, hogy a baloldali oldalak több részvételi technikai platformot fogadnak el, lényegesen kevesebb egyedüli szerzői oldalból állnak, felhasználói naplókat és blogokat tartalmaznak, a másodlagos és elsődleges tartalom közötti képlékeny határokat gyakorolják, hosszabb narratív és vitapozstokat tartalmaznak, és a blogok felső felében a blogokat a cselekvés mozgósítására és a nyilvános politikai diskurzusban való részvételre is platformként használják.

Center Blogok eredményei:

Annak ellenére, hogy mintánkban alulreprezentáltak, a centrumblogok számos, az eszközünkben szereplő dimenzió mentén eltértek mind a jobb-, mind a baloldaltól, és eredményeink alapján levonhatunk néhány előzetes következtetést. Kialakult egy olyan minta, amely az általunk jobb- és baloldalon dominánsnak azonosított jellemzők egyidejű meglétére utal. A középső blogok között a másodlagos tartalom és az együttműködés viszonylag kisebb szerepet játszik. Ugyanakkor,

a központban folyó diskurzusok hangneme azonban inkább az érdemi vitára irányult, mint a szarkazmusra, a harcias egysorosokra vagy a rövid linkelő hozzászólásokra. Ami az együttműködés technikai lehetőségeit illeti, a központ blogjai közül szinte egyik sem rendelkezett felhasználói naplóval vagy másodlagos bloggal, illetve nem kínált semmit a kommentelés, a közösségi hálózatépítés, az ajánlás vagy a hírnév funkciói terén. Ebben jobban hasonlítottak a jobboldali blogokhoz, mint a baloldaliakhoz, bár az együttműködési lehetőségeket kínáló középső blogok száma túl alacsony volt ahhoz, hogy statisztikailag értelmes összehasonlításokat lehessen végezni. A jobboldallal ellentétben azonban a középső blogok több jelentési tippre hívtak fel, és több "mélyebb" másodlagos tartalommal rendelkeztek, bár a másodlagos részvétel intenzitása viszonylag alacsony maradt. Ezek a jellemzők együttesen azt sugallják, hogy a centrumnak a jobb- és baloldaltól eltérő részvételi kultúrája lehet. További kutatásokra lesz szükség e megfigyelések megerősítéséhez vagy elvetéséhez.¹⁹

Következtetések

Megállapítjuk, hogy a politikai blogszféra bal- és jobboldali szárnya számos olyan dimenzióban különbözik egymástól, amelyek az internet demokráciára és a nyilvánosság szerkezetére gyakorolt hatásának értékelésének középpontjában állnak. A baloldal olyan technikai platformokat alkalmaz, amelyek fokozzák a blog elsődleges diszkurzív terében való részvételt. A jobboldal az egyedüli szerzői blogokat hangsúlyozza, és olyan blogokat épít, amelyekben a felhasználók részvételi módjai mereven elkülönülnek a fő tartalomtól, és nagyrészt a fő diszkurzív tér mellé kerülnek. A baloldal nemcsak a részvételi technológiát választja, hanem a rendelkezésre álló technológiai eszközöket arra is használja, hogy a másodlagos vagy a felhasználók által közreműködő anyagok és az elsődleges hozzászólók anyagai között képlékenyebb kapcsolatot tartson fenn. A baloldal a beszédlehetőségek tekintetében egalitáriusabb, diszkurzívabb és kollaboratívabb.

a helyszínek kezelésében. A jobboldal individualistább és hierarchikusabb, és gyakorlata inkább abból áll, hogy külső történetekre mutat, mintsem hogy vitába bocsátkozik vagy kommentál. Nem állítjuk, hogy ezek a jellemzők bármilyen módon eredendően összefüggnek egymással - például nem biztos, hogy az egyének által működtetett oldalak aktívabban linkelnének, mint azok az oldalak, ahol szélesebb körű részvétel és vita zajlik. Mindazonáltal a vizsgálatunkban szereplő blogok között ezek a jellemzők jellemezték a baloldalt, illetve a jobboldalt. A különbségek egy technológia megjelenése, az átvételi minták és a ténylegesen gyakorolt átvételi minták politikai-elméleti következményei közötti összetettebb kapcsolatról tanúskodnak.

Tanulmányunk azt sugallja, hogy az internet demokráciára gyakorolt hatásai nem homogének és nem egységesek, és idővel változhatnak. A baloldal gyakorlata jobban megfelel a részvételi nyilvánosság értelmezésének, bár tanulmányunk nem mond semmit a delibérációról versus polarizációról. A jelenlegi elemzésekben a blogok linkjeinek hatalmi törvény szerinti eloszlására helyezett hangsúly, valamint az az állítás, hogy csak kevés a hiperhivatkozással rendelkező blogok száma, és csak azok szerzői láthatók, alábecsüli a blogokon belüli részvételi gyakorlatok jelentőségét. Hasonlóképpen, minden olyan törekvés, amely arra irányul, hogy a hozzászólók társadalmi-gazdasági és iskolázottsági státuszát a blog vezető szerzőjének megítélésével jellemezzük, a közösség típusától függően félremagyarázhatja a résztvevők körét. Akár BarbinMD-t nézzük, aki saját bevallása szerint "kétgyermekes háztartásbeli anya, aki azzal töltötte az idejét, hogy iskolai projekteket segített, és a gyerekeket focizni vagy lacrosse-ozni fuvarozta", és most a gyerekek fuvarozása között a DailyKos.com főszerkesztője, amelynek napi több százezer olvasója van, akár a bal- és jobboldali top blogok több ezer kommentelőjét, ők olyan részvételi gyakorlatot képviselnek, amely két évtizeddel ezelőtt elképzelhetetlen volt. És ahol egy népességben belül több tíz- vagy akár százezer embernek van közvetlen hozzáférése

egy látható platformhoz, azok az emberek, akik egy vagy legfeljebb két társadalmi fokozattal távolabb vannak tőlük, sokkal közelebb állnak egy látható felülethez, mint például a *The New York Times* véleménynyilvánítói. A blogoszféra jobbszárnyának gyakorlata azonban jobban megfelel azoknak az állításoknak, amelyek szerint a hálózatos nyilvánosság nem kevésbé elitista, mint a tömeges közvetített nyilvánosság. További kutatásokra lesz szükség annak megállapítására, hogy ezek a lehetőségek milyen mértékben ássák alá vagy erősítik meg a meglévő társadalmi egyenlőtlenségeket (Hargittai & Walejko, 2008). Hasonlóképpen, a későbbi tanulmányok a befolyás nyomon követésének jobb eszközeit kombinálhatják a részvétel és az elkötelezettség árnyaltabb méréseivel az itt bemutatott bizonyítékokon túl. Wallsten (2007) elemzése a napirend meghatározásáról és Karpf (2008a; 2008b) blogoszféra-hatósági indexe mindkettő ígéretes utat mutat e tekintetben.

A második, módszertanilag fontos szempont az, hogy a linkelemzés, ahogyan azt a hálózatos nyilvánosság feltérképezésére használták, egyértelmű korlátokkal rendelkezik a részvétel elemzése szempontjából. Bár számos linkelemzésen alapuló tanulmány nem értett egyet egyes kérdésekben, mégis egységes és szimmetrikus politikai blogoszférát ábrázoltak (pl. Adamic & Glance, 2005). Tanulmányunk azt mutatja, hogy ez a feltételezett szimmetria félrevezető. Aggodalomra ad okot a linkelemzéssel kapcsolatban, amely a blogoszféra egészének alakját nagyítja ki azáltal, hogy a teljes blogtartományt csomópontként kezeli, és ezzel elhalványítja az egyes bejegyzések, az egyes szerzők szintjét és a diszkrét blogok belső működését, nagyszámú oldalra aggregálva. Mindezek a különböző szintek és a mögöttes gyakorlatok árnyaltabb feltárást igényelnek.

Harmadszor, tanulmányunk összhangban van azzal az elképzeléssel, hogy a technológia, a szervezeti formák, valamint a szerzői és kulturális gyakorlatok egymást erősítve képezhetik a nyilvánosság struktúrájának alapját. Nem tehetünk állításokat arról, hogy mi okozza e különböző elemek összetartozását a

minden egyes esetben; azonban rámutathatunk a technológia, a szervezeti forma, a szerzői szerep és a részvételi gyakorlatok sajátos eltéréseire, amelyek azt sugallják, hogy ezek jelentős különbséget tartanak fenn a blogszféra bal- és jobboldali szárnya között.

Bár a blogszféra baloldali szárnya erősebb mutatókat mutat a mozgósítás és a cselekvésre való szerveződés terén, tanulmányunkból nem lehet megállapítani, hogy a különbség ok-okozati összefüggésben van-e azzal, hogy a baloldal több részvételi és diszkurzív platformot is használ. Minden bizonnyal lehetséges, hogy a napi szinten jobban elkötelezett résztvevők és felhasználók hajlamosabbak a cselekvésre való mozgósításra is (Lawrence et al., 2010). A mozgósítás egyenlőtlen szintje azonban azt a tényt is tükrözheti, hogy megfigyeléseinket egy olyan választási ciklusban végeztük, amikor a baloldal rendkívül energizált volt, míg a jobboldal, közvetlenül Sarah Palin John McCain elnökjelöltjének kinevezése előtt letargikus és politikailag levert volt. Bár ez a tény nem befolyásolja az alapvető megállapításainkat, mérsékli a cselekvésre való mozgósítás tekintetében a különbség stabilitásába vetett bizalmunkat.

Mi magyarázza a webnaplók használatának eltérő mintáit a bal- és a jobboldalon? Nem lehet az egyik olyan meghatározó tényező, amely az ideológiai megosztottságban közös, mint például a politikai intézményi keret (az amerikai törvények vagy a pártrendszer) vagy az elérhető technológiák. Az eltérés lehetséges magyarázatai a többé-kevésbé determinisztikustól a kevésbé determinisztikusig terjednek. A kutatások egyik iránya a politikai pozíciókat egyéni szinten meglehetősen stabil személyes jellemzőkhöz próbálja kötni, például a pszichológusok munkája, amely a politikai meggyőződéseket a pszichológiai szükségletek kielégítésében próbálja lehorgonyozni (Jost, Glaser, Kruglanski & Sulloway, 2003). Ezen túlmenően a kulturális megismeréssel kapcsolatos kutatások azt találták, hogy az emberek a tényekről és körülményekről olyan módon alakítanak ki hiedelmeket, amelyek megfelelnek stabil politikai/kulturális értékeiknek, és a bizonyítékokra olyan kognitív hitstruktúrákat

Két blogszféra története
kényszerítene ki, amelyek négy csoportba sorolhatók.

a két kettősségből: individualista/közösségi és hierarchikus/egalitárius kialakult dobozok. Eredményeink mindenképpen összhangban vannak azzal, hogy a jobboldali blogoszféra befolyásos oldalait az individualista/hierarchikus kvadránssal azonosítjuk, ahol például a fegyvertartás és a környezetvédelmi szabályozás ellenzői gyakran tartózkodnak (Kahan, Braman, Slovic, Gastil & Cohen, 2007). Természetesen értelmezhetjük eredményeinket úgy is, hogy a republikánusok és demokraták olyan diszkurzív formákat fogadtak el, amelyek illeszkednek a politikai nézeteiket tükröző kulturális megismerési és pszichológiai profilokhoz. A jobboldali blogok nagyobb valószínűséggel individualista és hierarchikusak, ami összhangban van a Kahan et al. (2007) kulturális megismerésből származó érveivel. A jobboldalon a felhasználói hozzájárulások viszonylag korlátozott integrációja összhangban van a tekintélyes hang stabilitását kereső olvasókkal vagy felhasználókkal, ami összhangban van Jost et al. (2003) állításaival arról, hogy a konzervativizmus milyen pszichológiai szükségleteket szolgál ki. Hasonlóképpen, a baloldalon az egalitáriusabb, részvételi gyakorlatok megkövetelik a nyílt és képlékeny diskurzus kiszámíthatatlanságának toleranciáját. Ebben az összefüggésben azonban fontos megjegyezni, hogy bár a különbségek jelentősek és nagyok, a bal- és a jobboldal gyakorlata között nagyfokú átfedés is van, ami megkérdőjelezi a megismerésben vagy a személyiségben mutatkozó stabil különbségre vonatkozó állításokat.

Egy alternatív magyarázat inkább történeti és esetleges, az információtermelés és a politikai cselekvés intézményeiben gyökerező magyarázat lenne, amely az amerikai republikánusok és demokraták sajátossága az elmúlt években. A blogoszféra kialakulásának időszakában (2002-2004) az amerikai politikai jobboldal a szövetségi kormány valamennyi ága felett ellenőrzést gyakorolt; a Fox News és az AM talk radio révén aktívan jelen volt a közszférában; és az egyházakon keresztül jelentős népi mozgósítási hálózattal rendelkezett. A baloldal ezzel szemben nem volt hatalmon egy olyan kormányzat alatt, amelyet egyre inkább ellenségesnek és polarizálónak éreztek; kirekesztettnek érezte magát.

a mainstream médiától; és nem rendelkezett egyértelmű közösségi részvételi struktúrákkal (Moulitsas, 2008). A baloldalon sokan úgy érezték, hogy elidegenedtek a Demokrata Párt hatalmi struktúráitól (Armstrong & Moulitsas, 2006). Ilyen körülmények között talán nem meglepő, hogy a blogoszféra jobboldali szárnya kevesebb hangsúlyt fektetett az elkötelezett online részvétel kialakítására, míg a baloldal kihasználta az új médium adta lehetőségeket, hogy az elkötelezettség és az aktív mozgósítás platformjait építse ki (Bowers & Stoller, 2005; Kerbel, 2009). Ez a történet minden bizonnyal összhangban van a baloldali bloggerek önértelmezésével (Moulitsas, 2008; Armstrong & Moulitsas, 2006; Bowers & Stoller, 2005). Arra is utal, hogy a jobboldali bloggerek kulturális vagy pszichológiai profiljában semmi sem fogja megakadályozni őket abban, hogy az elkövetkező években a részvétel együttműködőbb módozatait alkalmazzák.

Egy másik magyarázat a demográfián alapulhat. Országos reprezentatív telefonos felmérések szerint az elmúlt évtizedekben egyre több fiatal hajlamos a politikai baloldalhoz csatlakozni (Keeter, Horowitz & Tyson, 2008), és a fiatalabbak a legaktívabb internetezők a politikai szerepvállalás terén (Smith, 2009). Minden bizonnyal lehetséges, hogy az általában aktívabb online elkötelezettségű felhasználók vonzódnak a magasabb szintű felhasználói elkötelezettséget felvállaló blogplatformokhoz és bővítményekhez. Ezt a magyarázatot azonban több okból sem találjuk meggyőzőnek. Először is Smith (2009) arról számol be, hogy a 2008-as kampányciklusban a republikánusok (68%) nagyobb valószínűséggel voltak "online politikai felhasználók", mint a demokraták (53%) vagy a függetlenek (56%). A republikánusok (84%) nagyobb valószínűséggel használták egyáltalán az internetet, mint a demokraták (71%). Emellett Lawrence és társai (2010) bizonyítékot találtak arra, hogy a blogolvasók és a blogot nem olvasók között átlagosan nagyon kicsi az életkorbeli különbség, és (ami még fontosabb) azt találták, hogy *a politikai blogok olvasói* átlagosan valamivel idősebbek, mint a blogolvasók.

a blog olvasóinak összessége. Hargittai (2009) az elsőéves főiskolai hallgatók körében végzett külön felmérésekben hasonlóan azt találta, hogy a fiatalok sokkal kevésbé olvasnak politikai blogokat, mint más online médiumokat. A rendelkezésre álló bizonyítékok tehát túlnyomórészt arra utalnak, hogy a baloldali részvételi politikai blogközösségek növekedését nem a technikában jártas fiatalok csoportja hajtja.

Egyetlen általunk ismert tanulmány sem tud egyértelműen dönteni az eredményeink e különböző magyarázatai között. Azt mondhatjuk, hogy a technológiai elemek megválasztásának és a diszkurzív gyakorlatban való alkalmazásának viszonylagos szabadsága lehetővé tette a bal- és a jobboldal számára, hogy eltérő blogplatformokat, szervezeti és szerzői formákat, valamint mozgósítási gyakorlatokat alkalmazzon. További árnyalt és "nagy felbontású" kutatásokra lesz szükség a bejegyzések, kommentek és viták mintáinak; a részvételnek; valamint a blogoszféra azon képességének vizsgálatára, hogy különböző más dimenziók mentén mozdítsa elő az elkötelezettség szintjét, hogy jobban megértsük ezen eredmények következményeit.

Egy adott technológia széleskörűen eltérő elfogadási mintái nem új jelenségek. A protestáns és a katolikus Európa eltérő és ellentétes módon viszonyult a nyomdászathoz, ami évszázados különbségeket eredményezett az írástudás és az olvasási gyakorlatok szintjében, amelyek csak a század20th végén és19th a század elején szűkültek le (Eisenstein, 1979; Starr, 2005). Még nem tudni, hogy a 2006 és 2008 közötti politikai hatalomváltás az Egyesült Államokban kiváltja-e, és ha igen, milyen mértékben, az online részvétel és mozgósítás gyakorlatában bekövetkező változást, vagy a gyakorlatok megmaradnak-e, akár azért, mert stabil kulturális vagy pszichológiai típusokat tükröznek, akár azért, mert az átmeneti időszakokban a történelmi gyakorlatok mintái hajlamosak a maguk tehetetlenségére. De az örökös viták arról, hogy az internet mennyire fokozza a demokratikus részvételt, bizonyos mértékig attól függenek majd, hogy a blogoszféra bal- vagy jobboldali szárnya általánosítható-e, és hogy az újabb hogyan

a technológiai platformok beépülnek azon társadalmak és közösségek meglévő gyakorlataiba, amelyekbe bevezetik őket.

Hivatkozások

- Adamic, L., & Glance, N. (2005). "A politikai blogszféra és a 2004-es amerikai választások: Divided They Blog." Japán: WWW2005. Elérhető: <http://www.blogpulse.com/papers/2005/AdamicGlanceBlogWWW.pdf> [Hozzáférés: 2008. december 9.].
- Adamic, L., & Huberman, B. (2000). "A világháló hatalmi törvényszerű eloszlása". *Science* (287):2115.
- Armstrong, J., & Moulitsas Zúniga, M. (2006). *Crashing the Gate: Netroots, Grassroots and the Rise of People-Powered Politics*. White River Junction, VT: Chelsea Green.
- Barabasi, A. L. (2003). *Összekapcsolt: Hogyan kapcsolódik minden minden máshoz, és mit jelent ez*. New York: Penguin.
- Barnouw, E. (1966). *Egy torony Bábelben: A Broadcasting története az Egyesült Államokban*. Oxford: Oxford University Press.
- Beniger, J. R. (1986). *Az ellenőrzési forradalom*. Cambridge: Harvard University Press.
- Benkler, Y. (2006). *A hálózatok gazdagsága: Hogyan alakítja át a társadalmi termelés a piacokat és Szabadság*. New Haven: Yale University Press.
- Bowers, C., & Stoller, M. (2005). *A progresszív blogoszféra kialakulása: Egy új erő az amerikai politikában*. New Politics Institute. Elérhető: http://www.newpolitics.net/node/87?full_report=1 [Hozzáférés 2008. december].
- Castells, M. (1996). *A hálózati társadalom felemelkedése*. Malden, MA: Blackwell.
- Drezner, D., & Farrell, H. (2008). "A blogok hatalma és politikája". *Public Choice* (134):15-30.
- Eisenstein, E. L. (1979). *A nyomda mint a változás ügynöke*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lawrence, E., Sides, J., & Farrell, H. (2010). "Önszegregáció vagy elhatározás? Blog olvasottság, részvétel és polarizáció az amerikai politikában". *Perspectives on Politics* 8(1):141-157.
- Habermas, J. (1962). *A nyilvánosság strukturális átalakulása: A polgári társadalom egyik kategóriájának vizsgálata*. London: Polity.

- Hargittai, E. (2000). "Nyitott portálok vagy zárt kapuk? A tartalom csatornázása a világhálón". *Poetics* 27:233-253.
- . (2009). "Digitális na(t)ives? The Role of Skill in Internet Use," előadás az MIT- Harvard Economic Sociology Seminaron, február Cambridge11., MA.
- Hargittai, E., Gallo, J., & Kane, M. (2008). "Cross-Ideological Discussions among Conservative and Liberal Bloggers" (Kereszt-ideológiai viták konzervatív és liberális bloggerek között). *Public Choice* (134):67-86.
- Hargittai, E. & Walejko, G. (2008). "A részvételi szakadék: Content Creation and Sharing in the Digital Age (Tartalom létrehozása és megosztása a digitális korban)". *Information, Communication, and Society (Információ, kommunikáció és társadalom)*, 11(2), 239-256.
- Hindman, M. (2008). *A digitális demokrácia mítosza*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Innis, H. A. (1951). *The Bias of Communication*. Toronto: University of Toronto Press.
- Jost, J. T., Glaser, J., Kruglanski, A. W., & Sulloway, F. J. (2003). "A politikai konzervativizmus mint motivált társadalmi megismerés". *Psychological Bulletin* 129(3):339-375.
- Kahan, D. M., Braman, D., Slovic, P., Gastil, J., & Cohen, G. L. (2007). "A második nemzeti kockázati és kulturális tanulmány: Making Sense of - and Making Progress In - The American Culture War of Fact". *Yale Law School, Public Law Working Paper No. 154*. Elérhető: <http://ssrn.com/abstract=1017189> [Hozzáférés 200810., december].
- Karpf, D. (2008a). "A befolyás mérése a politikai blogoszférában: Who's Winning and How Can We Tell?". *Politics and Technology Review*, George Washington University: Institute for Politics, Democracy and the Internet, (március):33-41. Elérhető: <http://www.asiaing.com/politics-and-technology-review-march-2008.html> [Hozzáférés: 2008. december 9.].
- . (2008b). A blogtér megértése. *Journal of Information Technology and Politics* no5., 4: 369-385.
- Keeter, S., Horowitz, J. M., & Tyson, A. *Gen Dems: A párt előnye a fiatal szavazók körében szélesedik*. Washington, D.C.: Pew Research Center for the People and the Press, április. <http://pewresearch.org/pubs/813/> (Hozzáférés 20093., május).
- Kerbel, M. R. (2009). *Netroots: Online progresszívek és az amerikai politika átalakulása*. Boulder, CO: Paradigm Publishers.
- Krippendorff, K. (2004). *Tartalomelemzés: Bevezetés a módszertanába*. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Lampe, C., Johnston, E., & Resnick, P. (2007). "Kövesd az olvasót: Szűrés megjegyzések a

- Slashdot," Conference on Human Factors in Computer Systems (CHI), San Jose, CA.
- Marshall, J. M. (2008). Interjú a szerzőkkel. Cambridge, MA, május 16.
- McChesney, R. W. (1993). *Távközlés, tömegmédiá és demokrácia: The Battle for the Control of U.S. Broadcasting, 1928-1935*. New York: Oxford University Press.
- McLuhan, M. (1962). *A Gutenberg-galaxis: The Making of Typographic Man*. Toronto: University of Toronto Press.
- Moulitsas Zúniga, M. (2008). *A rendszerrel szemben: A radikális változás szabályai a digitális korszakban*. New York: Penguin.
- Negroponte, N. (1995). *Digitálisnak lenni*. New York: Knopf.
- Reno kontra Amerikai Polgári Szabadságjogi Unió, USA521 (1997)844.
- Shirky, C. (2008). *Itt jön mindenki: A szervezetek nélküli szerveződések ereje*. New York: Penguin Press.
- Smith, A. (2009). *Az internet szerepe a 2008-as kampányban*. Pew Internet and American Life Project. Washington, D.C.: Pew Research Center. <http://www.pewinternet.org/Reports/2009/6--The-Internets-Role-in-Campaign-2008.aspx> (Hozzáférés: 2009. május 3.).
- Starr, P. (2005). *A média teremtése: A modern kommunikáció politikai eredete*. New York: Basic Books.
- Sunstein, C. R. (2002). *Republic.com*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- . (2007). *Republic.com 2.0*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Wallsten, K. (2007). A napirend-kijelölés és a blogoszféra: A mainstream média és a politikai blogok közötti kapcsolat elemzése. *Review of Policy Research* 24, no. 6: 567-587.
- Wickham, H. (2009). *ggplot2: Elegáns grafika az adatelemzéshez*. New York: Springer.
- Winner, L. (1986). "Van-e a műtárgyaknak politikájuk?" In *A bálna és a reaktor: A Search for Korlátok a csúcstechnológia korában*, Chicago: 19-39. o.

Ábrák és táblázatok

Figure 1:
Technology Adoption and Participatory Affordances

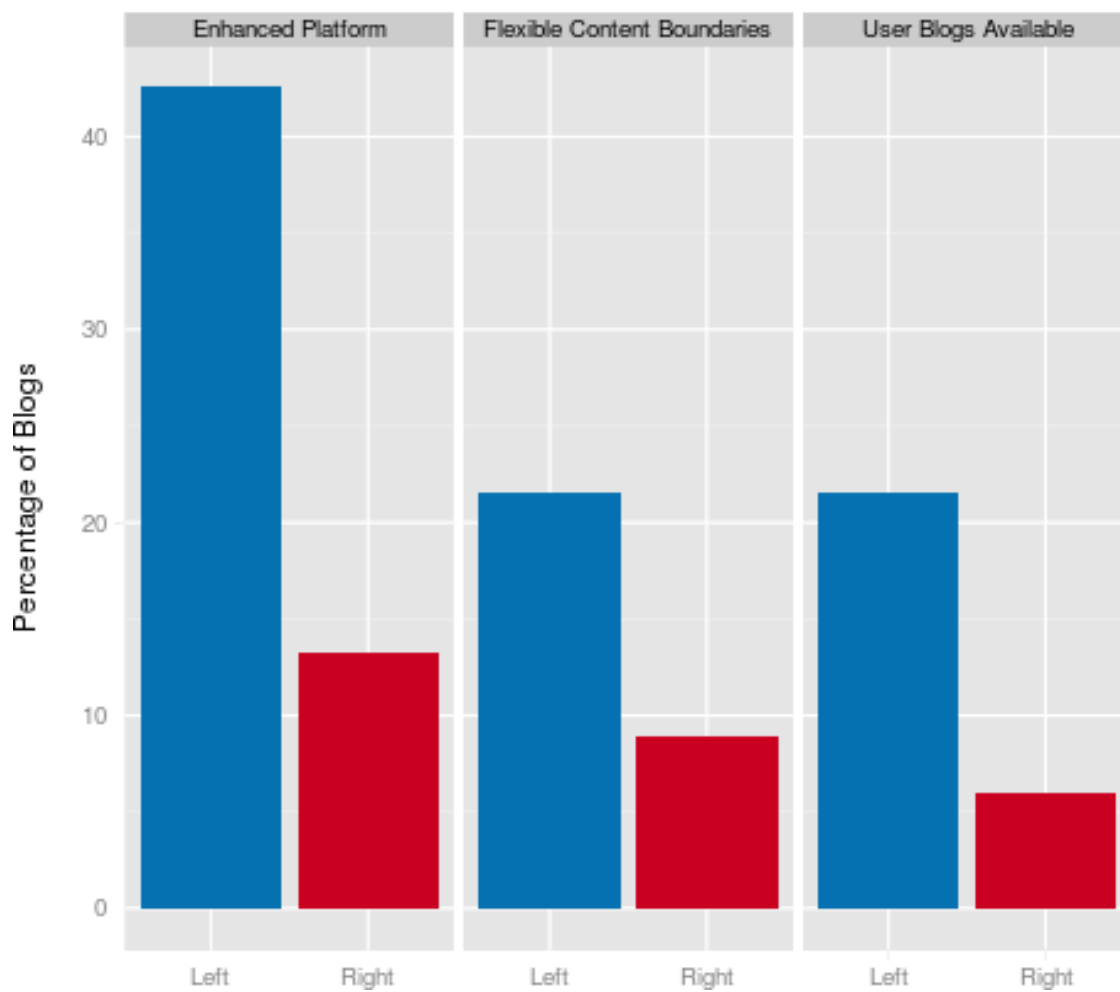

Figure 2:
Individual Governance

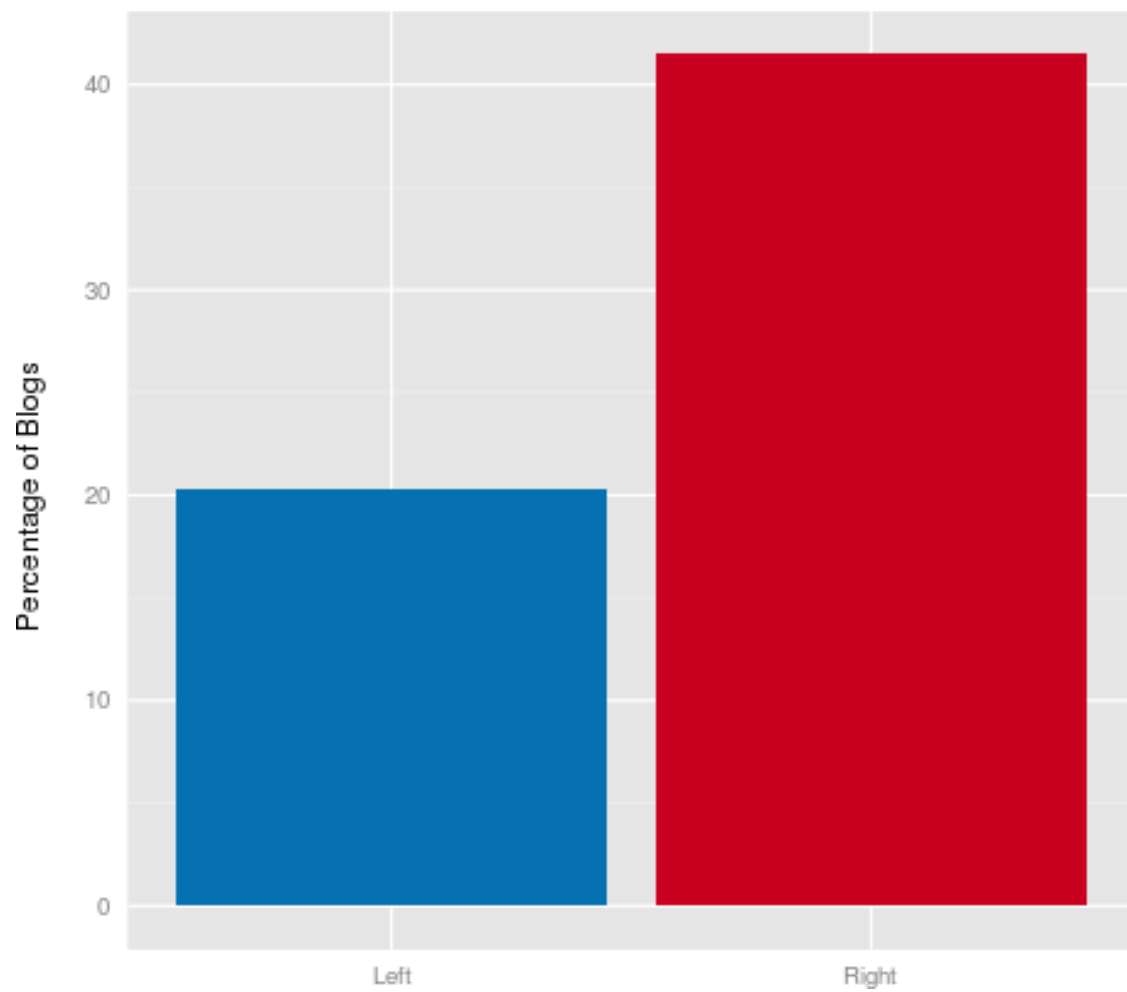

Figure 3:
User-generated Content Opportunities

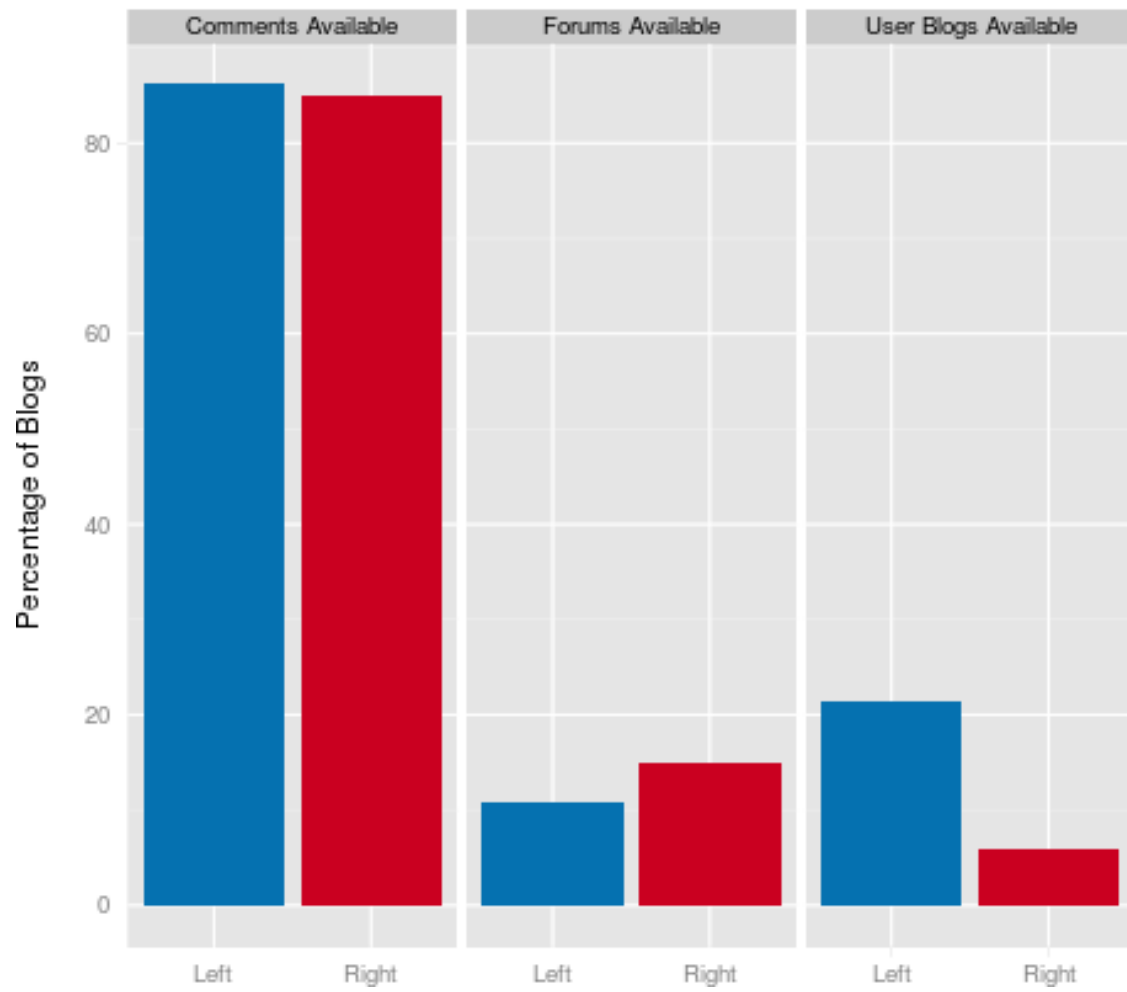

Figure 4
Primary Content Authorship and Style

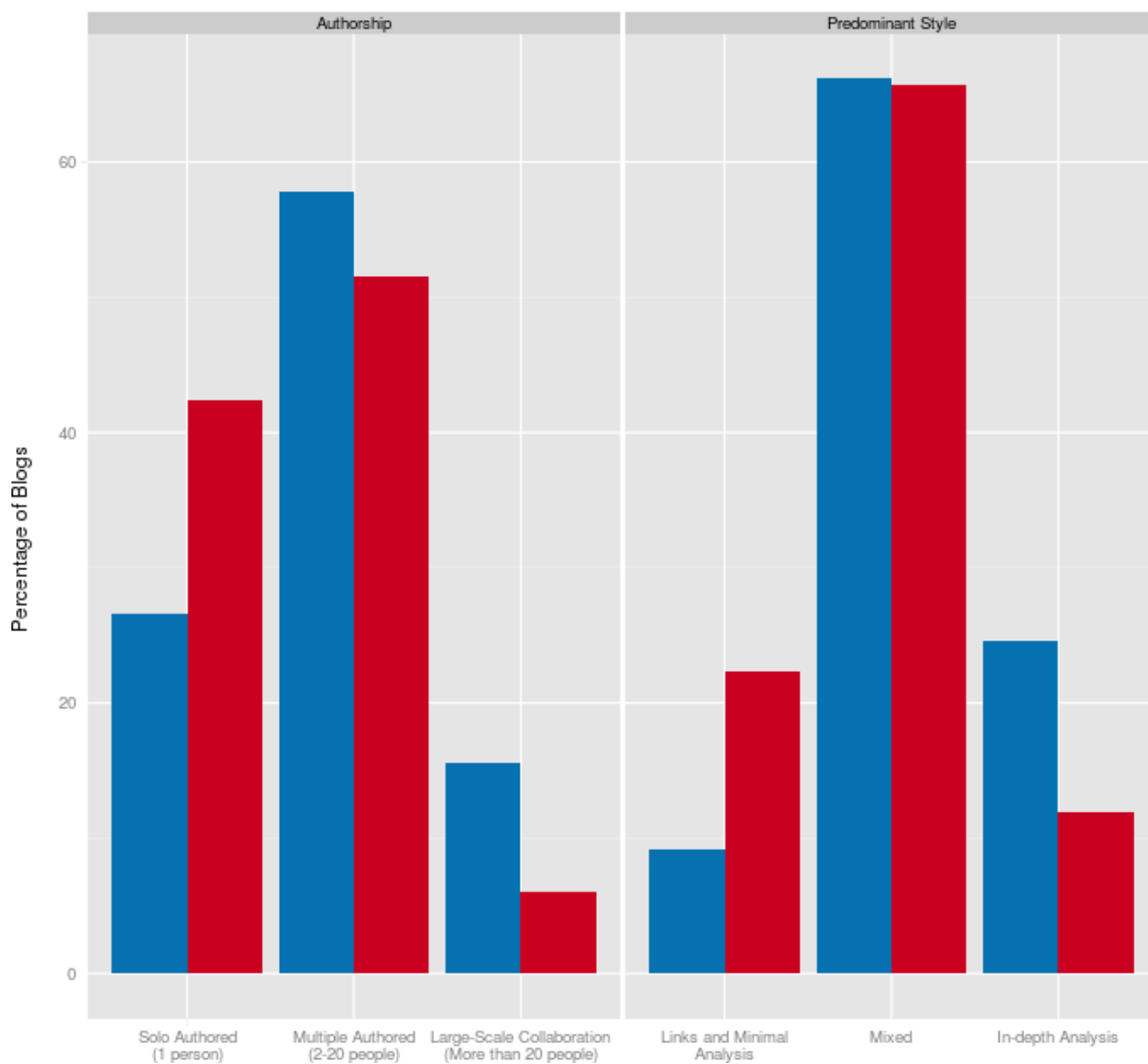
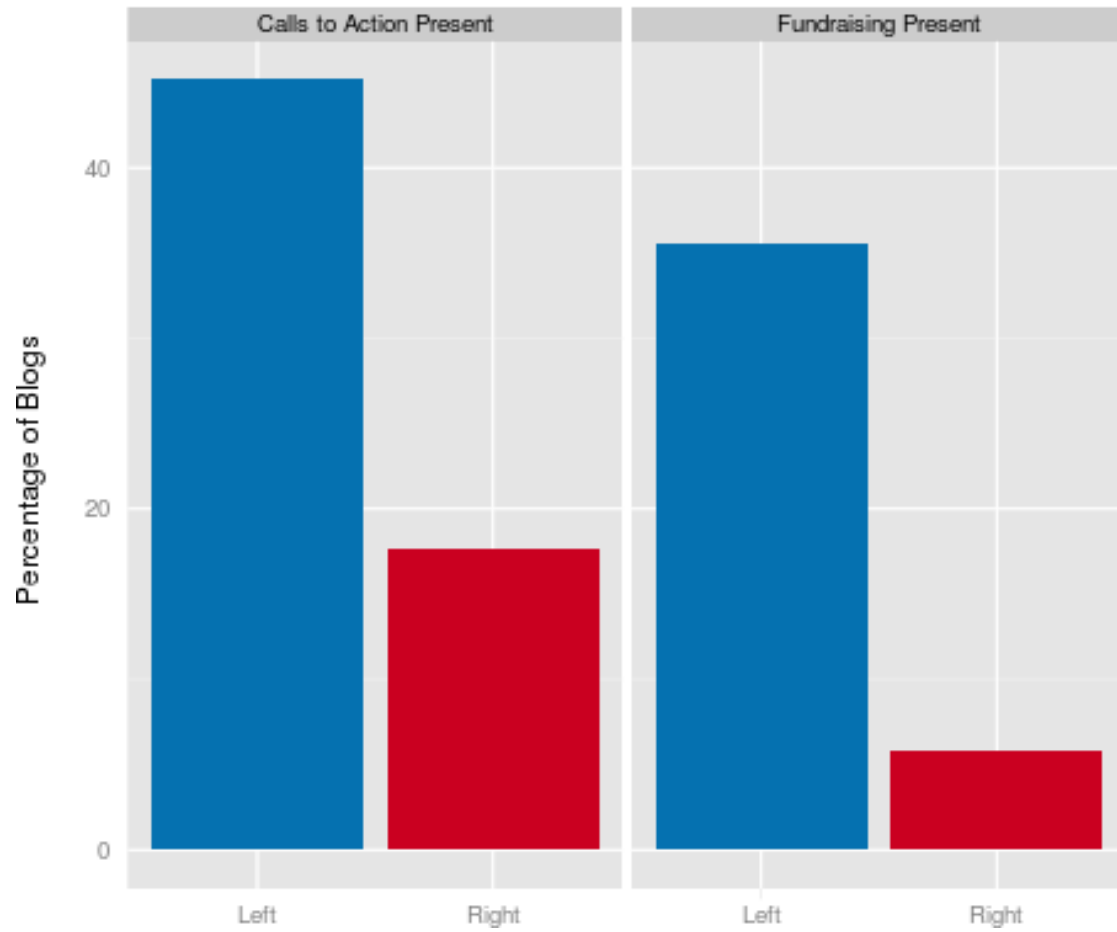

Figure 5:
Mobilization: Calls to Action and Fundraising
(Top 65 Blogs Only)

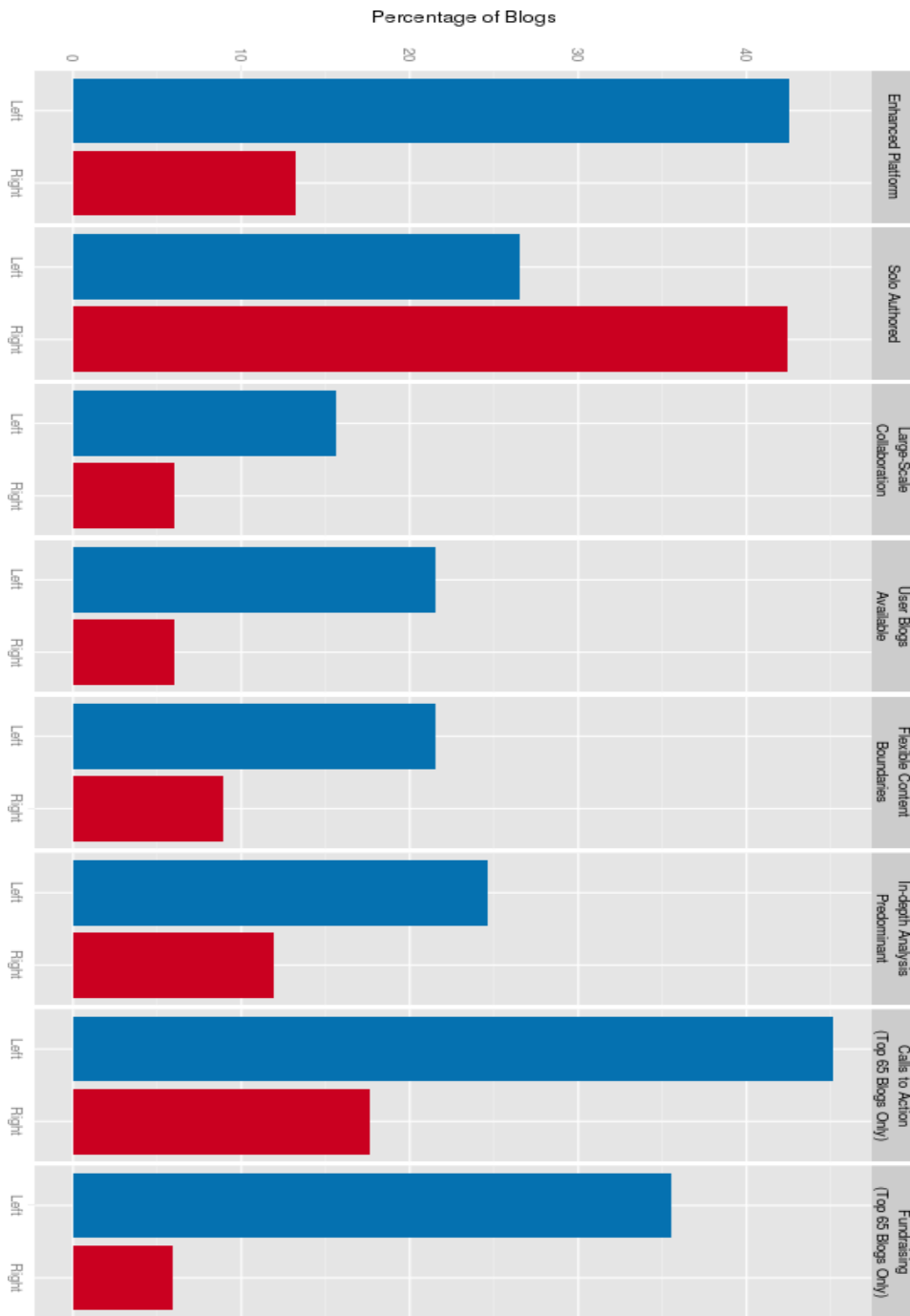

Figure 6: Summary of Significant Differences

Table 1: Sources of Political Blog Rankings

Source	URL	Date Accessed
Yahoo.com	<i>http://dir.yahoo.com/Government/Politics/NewsandMedia/Blogs</i>	March 14, 2008
Technorati.com	<i>http://www.technorati.com/blogs/directory/politics</i>	March 14, 2008
Campaigns and Elections	<i>http://www.campaignsandelections.com/blogs/allblogs.cfm</i>	March 14, 2008
The Truth Laid Bear (link rankings)	<i>http://truthlaidbear.com/ecotraffic.php</i>	May 23, 2008
The Truth Laid Bear (traffic rankings)	<i>http://truthlaidbear.com/ecotraffic.php</i>	May 23, 2008
Blogrolling.com	<i>http://www.blogrolling.com/top.phtml</i>	July 10, 2008
Morningside Analytics	NA (Personal email)	July 28, 2008

Table 2: Technology Adoption and Participatory Affordances

		Left	Right	p-value
Platform [†]	enhanced	20	7	0.0021
	standard	27	46	
User Blogs	available	14	4	0.0187
	unavailable	51	63	
Content Boundaries	flexible	14	6	0.0762
	rigid	51	61	

[†] Missing data from 32 blogs due to non-standard platforms

Table 3: Site Governance

	Left	Right	p-value
Individual	13	27	0.0157
Multiple Person	51	38	

Table 4: User-generated Content Opportunities

		Left	Right	p-value
Comments	available	56	57	0.9430
	unavailable	9	10	
Forums	available	7	10	0.6507
	unavailable	58	57	
User Blogs	available	14	4	0.0187
	unavailable	51	63	

Table 5: Primary Content Authorship and Style

		Left	Right	p-value
Authorship	Solo (1)	17	28	0.0687
	Multiple (2-20)	37	34	
	Large-scale Collaboration (>20)	10	4	
Predominant Style	Links and Minimal Analysis	6	15	0.0387
	Mixed	43	44	
	In-depth Analysis	16	8	

Table 6: Mobilization: Calls to Action and Fundraising (Top 65 Blogs Only)

		Left	Right	p-value
Calls to Action	present	14	6	0.0330 [†]
	absent	17	28	
Fundraising	present	11	2	0.0076 [†]
	absent	20	32	

[†] Indicates low intercoder reliability

**1. függelék:
A tanulmányunkban szereplő blogok
politikai besorolás szerint**

Központ blogok:

<http://www.politicalwire.com>
<http://www.themoderatevoice.com>
<http://www.realclearpolitics.com>
<http://www.balloon-juice.com>
<http://www.theagitator.com>
<http://www.warandpiece.com>
<http://www.msnbc.msn.com>
<http://www.marginalrevolution.com>
<http://www.poliblogger.com>
<http://www.memorandum.com>
<http://www.andrewsullivan.theatlantic.com>
<http://www.mediabistro.com>
<http://blog.thehill.com>
<http://www.laobserved.com>
<http://www.cqpolitics.com>
<http://www.professorbainbridge.com>
<http://www.oxblog.blogspot.com>
<http://blog.foreignpolicy.com>
<http://econlog.econlib.org>
<http://www.pollster.com/blogs>
<http://www.watchblog.com>
<http://www.samizdata.net>
<http://www.right-thinking.com>

Baloldali blogok:

<http://www.mydd.com>
<http://www.washingtonmonthly.com>
<http://www.crooksandliars.com>
<http://www.wonkette.com>
<http://www.talkingpointsmemo.com>
<http://www.dailykos.com>
<http://www.talkingpointsmemo.com>
<http://www.dailykos.com>

<http://www.thinkprogress.org>
<http://www.atrios.blogspot.com>
<http://www.juancole.com>
<http://www.firedoglake.com>
<http://www.oliverwillis.com>
<http://www.talkleft.com>
<http://www.liberaloasis.com>
<http://www.burntorangereport.com>
<http://www.theleftcoaster.com>
<http://www.democraticunderground.com>
<http://www.digbysblog.blogspot.com>
<http://www.huffingtonpost.com>
<http://www.thismodernworld.com>
<http://www.pandagon.net>
<http://www.swingstateproject.com>
<http://www.tpmcafe.com>
<http://www.rawstory.com>
<http://www.thewashingtonnote.com>
<http://www.dneiwert.blogspot.com>
<http://www.blogforamerica.com>
<http://www.patriotboy.blogspot.com>
<http://www.tomburka.com>
<http://www.crookedtimber.org>
<http://www.americablog.blogspot.com>
<http://www.commondreams.org>
<http://www.majikthise.typepad.com>
<http://www.boomantribune.com>
<http://www.susiemadrak.com>
<http://www.angrybear.blogspot.com>
<http://www.rudepundit.blogspot.com>
<http://www.obsidianwings.blogs.com>
<http://www.iowatrueblue.com>
<http://www.motherjones.com>
<http://www.thenation.com> <http://www.>

<http://www.correntewire.com>
<http://www.sadlyno.com>
<http://www.alternet.org>
<http://www.journalism.nyu.edu>
<http://www.fafblog.blogspot.com>
<http://www.taylormarsh.com>
<http://www.matthewyglesias.com>
<http://www.reachm.com/amstreet>
<http://www.mathewgross.com>
<http://www.smirkingchimp.com>
<http://www.dynamist.com/weblog>
<http://www.bagnewsnotes.com>
<http://www.bagnewsnotes.com>
<http://www.pamshouseblend.com>
<http://www.thecarpetbaggerreport.com>
<http://www.mediamatters.org>
<http://www.pacificviews.org>
<http://www.leftyblogs.com>

Jobboldali blogok:

<http://www.instupundit.com>
<http://www.powerlineblog.com>
<http://www.michellemalkin.com>
<http://www.ace.mu.nu>
<http://www.deanesmay.com>
<http://www.stoptheaclu.com>
<http://www.wizbangblog.com>
<http://www.littlegreenfootballs.com>
<http://www.newsbusters.org>
<http://www.outsidethebeltway.com>
<http://www.imao.us>
<http://www.rightwingnews.com>
<http://www.hotair.com>
<http://www.blogsforvictory.com>
<http://www.rogersimon.com>
<http://www.mypetjawa.mu.nu>
<http://www.evangelicaloutpost.com>
<http://www.betsyspage.blogspot.com>
<http://www.polipundit.com>
<http://www.mypetjawa.mu.nu>
<http://www.evangelicaloutpost.com>
<http://www.betsyspage.blogspot.com>

<http://www.patterico.com>
<http://www.redstate.com>
<http://www.dailypundit.com>
<http://www.althouse.blogspot.com>
<http://www.lashawnbarber.com>
<http://www.michaeltotten.com>
<http://www.sayanythingblog.com>
<http://www.nationalreview.com>
<http://www.jihadwatch.org>
<http://www.americandigest.org>
<http://www.volokh.com>
<http://www.vodkapundit.com>
<http://www.scrappleface.com>
<http://www.pajamasmedia.com>
<http://www.iraqthemodel.blogspot.com>
<http://www.jonswift.blogspot.com>
<http://www.mudvillegazette.com>
<http://www.dakotawarcollege.com>
<http://www.opinionjournal.com/best>
<http://thepinkflamingo.blogharbor.com>
<http://www.fallbackbelmont.blogspot.com>
<http://www.capecodporcupine.blogspot.com>
<http://www.blogsofwar.com>
<http://www.conservablogs.com>
<http://www.anklebitingpundits.com>
<http://www.nicedoggie.net>
<http://www.coldfury.com>
<http://www.floppingaces.net>
<http://www.blackfive.net>
<http://www.kausfiles.com>
<http://www.blog.electromneyin2008.com>
<http://www.townhall.com>
<http://www.freerepublic.com>
[http://www.atlssh rugs2000.typepad.com ht](http://www.atlssh rugs2000.typepad.com)

<http://www.bamapachyderm.com>

<http://www.gopusa.com>

<http://www.billhobbs.com>

<http://www.debbieschlussel.com>

<http://www.rightwingnuthouse.com>

<http://www.sweetness-light.com>

Lábjegyzetek

- 1 A tanulmányhoz szükséges kutatásokat akkor végezték, amikor Shaw a Harvard Egyetem Berkman Center for Internet and Society kutatócsoportjának munkatársa volt. A szerzők szeretnék megköszönni a Berkman Center igazgatóinak, ösztöndíjasainak és munkatársainak kedvességét és támogatását. Külön köszönetet mondunk Silpa Kovvalinnak a szorgalmas kutatási segítségért és adatgyűjtésért; valamint Henry Farrellnek és Hargittai Eszternek, akik mindketten átgondolt és konstruktív visszajelzést adtak egy korábbi tervezethez. Köszönjük továbbá John Kelly-nek és a Morningside Analytics munkatársainak, hogy megosztották velünk a legjobb blogok listáját. A munkadokumentumot eredetileg Benkler, Shaw és Stodden szerzőjeként adtuk ki, Victoria Stodden korai részvétele iránti tiszteletből, és egy hosszú időszak után, amikor Shaw és Benkler úgy folytatta a dokumentum befejezését, hogy Stoddennel csak korlátozottan kommunikált. Az eredeti közzététel után világossá vált, hogy amit mi a tisztelet aktusának tekintettünk a szerzők megnevezésében, az nem volt szívesen látott dolog. Ennek eredményeképpen Benkler és Shaw teljes felelősséget vállal a tanulmány egészéért, az adatok és az elemzés minőségéért, valamint a koncepcionális keretezésért és a szerzőségért. A jelenlegi szerzői megjelölés ezt a tényt tükrözi. Kérjük, minden levelezést Aaron Shawnak címezzen, Berkman Center for Internet and Society, 23 Everett St., Second Floor, Cambridge, MA 02138; vagy e-mailben: ashaw [at] cyber.law.harvard.edu.
- 2 Érdekes megjegyezni, hogy Wallsten e tekintetben vegyes következtetéseket von le. Egyrészt azt állítja, hogy a blogok befolyásoló szerepet töltenek be a nyilvánosságban a hagyományos tömegmédiára gyakorolt hatásukkal szemben; ugyanakkor csatlakozik Hindmanhoz (2008), aki szerint az A-listás bloggerek demográfiai jellemzői (fehérek, férfiak, iskolázottak, gazdagok) inkább a hagyományos média kulturális és politikai elfogultságait erősítik. Az alábbiakban részletesebben foglalkozunk ezzel az érveléssel.
- 3 Fontos hangsúlyozni az ebben az állításban rejlő esetleges feltételeket. Hargittai Eszter a "részvételi szakadékkal" foglalkozó munkája világossá teszi, hogy az online részvételi lehetőségek pusztán létezése nem biztosítja, hogy ezeket a lehetőségeket olyan módon használják majd, amely aláássa a meglévő társadalmi egyenlőtlenségeket vagy státushierarchiákat (lásd például Hargittai & Walejko, 2008).
- 4 Lásd <http://sourceforge.net/projects/scoop>, <http://drupal.org/>, <http://www.soapbox.net/> és <http://expressionengine.com/>.
- 5 Itt csak néhány kulcsfontosságú változót tekintünk át. A teljes kódolási eszköz kérésre a szerzőktől beszerezhető.
- 6 Lásd például ezt a bejegyzést a baloldali "Swing State Project"-en, amely egy felhasználói napló volt, amelyet az oldal egyik szerkesztője az oldal címlapjára tett fel: <http://www.swingstateproject.com/diary/5072/amazing-political-history-of-ny23>.
- 7 Lásd <http://www.freerepublic.com> és <http://www.democraticunderground.com>.
- 8 Lásd: http://denbeste.nu/cd_log_entries/2002/04/Lotsoftraffic.shtml (Hozzáférés: 2008. december 5.) Den Beste a bejegyzésében valójában az "írók" és a "szerkesztők" kifejezéseket használta, azonban gyorsan hozzáfűzte a következő frissítést: "Többen rámutattak már, hogy a "szerkesztők" és az "írók" helyett sokkal jobb kifejezéspár lenne a "linkelők" és a "gondolkodók". Sheesh; erre nekem is gondolnom kellett volna."
- 9 Az általunk kétszer használt oldal a "The Truth Laid Bear" volt, amely külön listákat tesz közzé a linkek és az oldal forgalma alapján. Mivel az oldal szerzője, N.Z. Bear nem különíti el a politikai blogokat, a linkek alapján összeállított listáján szereplő 100, a látogatottság alapján összeállított listáján pedig 250 URL-t vizsgáltunk meg, hogy megállapítsuk, melyek a politikai blogok. Egy URL-t akkor tekintettünk politikai URL-nek, ha mindkét kódoló úgy találta, hogy a címlapján politikai tartalmat tartalmaz. A hirdetéseket vagy harmadik féltől származó tartalmakat nem tekintettük politikai tartalmaknak.
- 10 A top blogok rangsorolásának egy másik megközelítését lásd Karpf (2008a; 2008b). Míg az ő módszere az átláthatósága és megismételhetősége miatt vonzó, úgy találtuk, hogy a mi módszerünk közel azonos eredményeket hozott, mivel a mintánkban az ő top blogjainak túlnyomó többségét vettük fel.
- 11 Ez a folyamat egy 1080 URL-címet tartalmazó listát eredményezett, amelyek mindegyike 1-7 közötti rangsorral rendelkezik, amely megfelel azon listák teljes számának, amelyeken az URL-cím szerepelt.
- 12 A tanulmányunkban szereplő blogok listája az alábbi 1. függelékben található.
- 13 A Demokraták Nemzeti Kongresszusára néhány nappal a kódolás befejezése után - augusztus 25-28. között - került sor.
- 14 Minden ábrát R-ben készítettünk a Hadley Wickham (2009) által készített ggplot2 csomag (<http://had.co.nz/ggplot2/>) segítségével. A színséma a ColorBrewer2 (<http://colorbrewer2.org>) segítségével készült, amelyet Cynthia Brewer és Mark Harrower készített.
- 15 Markos Moulihtas 2003. október 15-én jelentette be a változást: <http://web.archive.org/web/20040321023148/www.dailykos.net/>
- 16 Lásd: <http://www.burntorangereport.com/showDiary.do?diaryId=6475> (Hozzáférés 20089., december).
- 17 A cselekvésre való felhívások mérése nem *magában* foglalta az adománygyűjtést, hanem az olyan off-line eseményekre összpontosított, mint a telefonos bankolás, a gyűlések és az önkéntes részvétel egyéb formái. Ugyanakkor, mivel a kampányok számos off-line formája

a részvétel egyben adománygyűjtő tevékenység is, nem tudunk tökéletes különbséget tenni a kettő között. További részletekért lásd a [paper-URL] címen elérhető kódolási eszközt.

- 18 Krippendorff alfát számoltunk az összes kódolt kutatási kérdésre. Az említett kérdések kivételével mindegyik meghaladta vagy nagyon közel volt a .7-es ökölszabályhoz. Az összes Krippendorff-alfa számítás teljes eredménye kérésre elérhető a szerzőktől.
- 19 A vezető blogok⁶⁵ közül hét a politikai középmezőnyben helyezkedett el, ami megnehezíti az értelmes statisztikai elemzést.
Ezek sorrendben a következők: <http://www.politicalwire.com>,
<http://www.realclearpolitics.com>, <http://www.balloon-juice.com>, <http://www.theagitator.com>
és <http://www.msnbc.msn.com>.